

K E R E S Z T - Ú T

A nagyatádi Szent Kereszt plébánia lapja IV. évf. II. szám 2016. február hónap

Az irgalom bajnokai

Aki járt mostanság kórházunk kápolnájában, tanúsíthatja: vigasztalan állapotok uralkodnak itteni miséző helyünkön. A mennyezet majd' feléről mállik a pucolás (heves esőzéskor lavórokkal fogtuk fel a vizet), a nyílászárók is kiszolgálták a maguk idejét, s az „enteriorön” is van mit igazítani.

Halovány korrekcióra, bátortalan kísérletezésre sort kerítettünk, de a tennivaló messze túlnő erőnkön és pénztárcánkon. Bírjuk a Kórház vezetésének ígérését, hogy az átfogó „rehabilitáció”, azaz fejlesztés keretein belül a műszaki problémák (aljzat cseréje, beázások utáni vakolás, nyílászárók cseréje) megoldhatók, mindezeket túl pedig felcsillan a remény, hogy az ablakok cseréjével a 8 ablakmezőben az orvoslás-gyógyítás történetének szentjei hívogatták majd a betéroroket.

Arra gondolni sem merünk, hogy ólomüveg, vagy díszüveg ablakról mosolyognak felénk az irgalom és szeretet bajnokai. Ez a pénztelenségben hiú ábránd lenne. Nem. Meg kell elégednünk föliázott képmásukkal, de jelen helyzetben ez is óriási dolog!

Szent Lukács evangélista nyitná a sort, akit maga Szent Pál térített meg és aki a festészet, a képfaragás és a szónoklat kedvelője volt. Rómában állítólag őriznek olyan Szűz Mária-képet, amely Lukács evangélista ecsetvonásait őrzi.

Időrendben **Kozma és Damján**, az ikrek következiknek, akik az orvostudományra épp a napjainkra puskaporos hordóvá vált Szíriában ismerkedtek. A két ingyen gyógyítót válogatott módon próbálták elhallgattatni ellenségeik. Nemcsak orvosi, apostolai is voltak a kilikiai Égé városának, ahol megtelepedtek.

Bingeni Szent Hildegard a XII. század jeles tudósa volt. Apátnő, akinek ismereteit 800 év múltával is igazolja a modern orvostudomány. Aki „úgy bánt a nyomorékokkal és koldusokkal, mintha anyjuk lenne” s akinek ténykedését Szent Pál szavaival jellemezte közeli munkatársa: „Mindenkinek mindene lettem, hogy mindenkit üdvözítsek.” (1 Kor 9, 22)

Istenes Szent János egy „családlátogatásnak” köszönhetően indult el az Isten felé vezető úton. Az ifjú a házukba betérő pap szavait „kipirult arccal” hallgatta, majd „megszökött otthonról”. Belekóstolva sok mindenbe egyre világosabbá vált előtte Isten hívása: neki a rászoruló szegény betegeken kell segítenie. Hátán puttonnyal és egy zsinóron két tálat lógatva

a vállán gyűjtött alamizsnát betegeinek. „Az Isten szerelméért, tegyetek magatoknak is valami jót, testvéreim!” - hangzott felhívása a tehetősek felé.

Lellisi Szt. Kamill imádságos környezetben nevelkedett. Anyja halála után a fiú elkutyázkodott. Kártya, verekedés, zsoldos-sereg... Egy lábán keletkező gennyedző seb jellé vált számára. „Kamill, többre vagy képes!” - mondták neki a kapucinus atyák. Hamarosán „alázatos testvérként” emlegették. Betegápoló, majd a kórház vezetője... A nyolcadik szentség maga a beteg—vallotta és minden betegben magát Jézust szolgálta. Követőit kamilliánusokként emlegetjük.

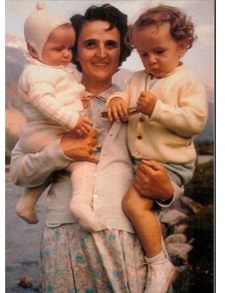
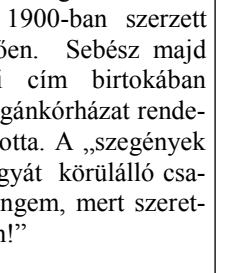
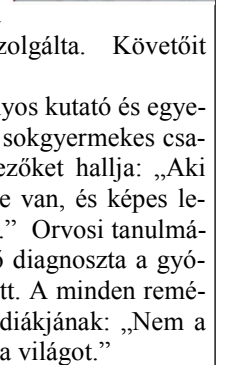
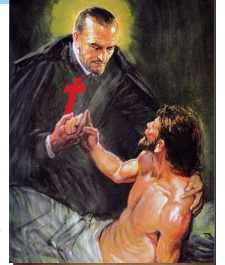
Giuseppe Moscati orvos, tudományos kutató és egyetemi tanár a XIX. század vége felé született sokgyermekes család sarjaként. Jogász édesapjától a következőket hallja: „Aki naponta szentáldozáshoz járul, roppant ereje van, és képes legyőzni az élet szenvedéseit és a kísértéseket.” Orvosi tanulmányait kitűnő eredménnyel végezte. A kitűnő diagnosztika a gyógyíthatatlan betegek kórházának főorvosa lett. A minden reményét Krisztusba vető docens ezt írja egyik diákjának: „Nem a tudomány, hanem a szeretet változtatta meg a világot.”

Batthyány Strattmann László 1900-ban szerzett orvosi diplomát sok-sok vargabetűt követően. Sebész majd szemész képesítés, no meg a hercegi cím birtokában Köpcsényben, később pedig Körmenden magánkórházat rendezett be és szegény betegeit ingyen gyógyította. A „szegények orvosa” maga is súlyos beteg lett. A betegágyát körülálló családtagoktól azt kéri: „Vigyetek a teraszra engem, mert szeretném világgá kiáltani, hogy milyen jó az Isten!”

Gianna Beretta Molla orvosnő személye különösen is kedves nekünk, nagyatádiaknak, hiszen az ő ereklyéjét őrizzük felújítás előtt álló kápolnánkban. Az orvosi munkáját misszióknak tekintő családanya 1962-ben távozott az Örökkévalóságba. Negyedik gyermeke születését megelőzően, a gyilkos kór diagnosztizálásakor kötötte hozzátartozói lelkére: „Ha dönteneitek kell a gyermekem és köztem a gyermekemet válasszatok hezitálás nélkül.”

Íme Istenünk fehér köpenyes barátai... A Krisztus óta eltelt 2000 esztendő irgalmas szamaritánusai. Isten irgalmas szeretetének bajnokai. Alig várom, hogy ők köszöntsenek, valahányszor kórházunk kápolnájába toppanok...

*Horváth Lóránt
plébános*

IRODALMI MELLÉKLET

M á t y á s

Ha a tavaszi délelőttön, vagy őszi hajnalban elkiáltotta valaki magát a völgyben: - Mátyás... Valahonnét – mint visszhang – hahót kiáltottak az erdős domboldalok, melyeken tavasszal sárgult a kankalin meg a som virága, ősszel pedig aranyba és bíborba öltöztek a fák, mint vénülő királynők, akik csak a múltnak és a tükörnek öltözködnek.

Nyáron néha elmaradt a visszhang, mert Mátyás ilyenkor a cséplőgép körül volt elfoglalva, vagy olyan mélyen aludt valahol a patakparton, hogy nem ébredt fel, ha a kiáltás elszállt a völgy felett. Nem ébredt fel, mert előtte való nap muzsikálni kellett valahol, füle tele maradt a bőgő brummogásával, fejében pedig ködös mámor úszkált, és ha meg is hallotta nevét, legfeljebb elfordult és csak ennyit mondott, hogy: nem iszom többet... és másik oldalára fordult hangos sóhajtással.

A visszhang aztán megunta a kiabálást, de megunta a bognárlegény is, akit én küldtem Mátyásért, aki cigánybíró volt, muzsikus, favágó és postás. Egyszóval nem olyan akárki ember.

Valamikor a cigánybírók hatalom voltak, de Mátyásra ebből már kevés maradt, mint ahogy a rangok megkoptak általában és csak a címek maradtak meg. Kis emberek és nagy címek. Így Mátyás is! Nem bíraskodott ő már sehol, de nem is akart. Egyszer szeretett volna ítéletet mondani, de a kontrás úgy vágta képen – balkézzel – hogy Mátyás állkapcsát doktornak kellett helyreigazítani.

Mint muzsikus – természetesen – primás volt. Hála a kis- és nagybőgőnek, nem lehetett soha hallani belőle, de amit lehetett, az önálló technikára váltott. Lakodalom Mátyásék nélkül alig eshetett meg, már csak azért sem, mert őket nem kellett hívni. Az ugyan előfordult, hogy nem ők muzsikáltak, de ilyenkor a tűzrakásnál, nyársforogatásnál, és egyebütt tették „hasznossá” magukat.

Másnap – természetesen – nem dolgoztak. Nem mondták ugyan, hogy nem dolgoznak, de eltűntek, mint a kámför, és csak a magasan szálló felhők tudták talán, hogy az erdő melyik tisztásán alusszák az előző napi fáradoalmakat. Ha nyár volt. Ha meg tél, akkor az istállópadlások szénáján pihentek, és itt sem látta őket senki, hacsak a verebek nem, akik éppen olyan haszontalan népség, mint a cigány, tehát nem árulták el őket.

Ilyenkor nem csattogott a fejsze az erdőn, apró tüzek kékselelyem füstje nem simogatta meg a fák fagyos ágát, és a kivágott fák ropogó zuhanása sem hallatszott, ami olyan, mint a fájdalom száraz felhördülése.

Csend volt ilyenkor az erdőn, és a szeplős bognárlegény hiába kiáltotta Mátyás nevét, nem szólt vissza még a visszhang se, mert a téli erdő hallgat, és a kiáltásra ráhull a hó, vagy elveszik a ködben.

Pedig nagy szükség lett volna néha Mátyásra, aki postás is volt, ami nem jelent közönséges levélhordót. Azt is mondhatnám, hogy Mátyás maga volt a posta. Nem csak hozta, de vitte is a leveleket, csomagokat, üzeneteket és néha annyi megbízással talpalt a szomszéd városkába, hogy más ember az összeírásba már belefáradt volna.

Mátyás nem fáradt bele. Nem írt fel semmit, mert a betűk ismeretlen jószágok voltak előtte, de nem felejtett el semmit. Rongyos kabátjának egyik zsebében volt a főerdész úr pénze, akinek puskapor kellett és brillantin, a másik a tanító kisasszonyé, akinek levélpapírt kellett venni és egy bizonyos kenőcsöt, melynek Mátyás szerint olyan szaga volt, mint a cserebogárnak, a harmadikban, pedig az én levelem. Fontos levél! Őt pecsét volt rajta és a doktorék kislánya nem sajnálta érte a pálnakát, amit az urak konyaknak hívnak.

Ha a kisasszony nem volt mindjárt kéznél, Mátyás megállt az ajtóban és azt mondta: Iratot hoztam...

- Add ide, Mátyás, majd beviszem - -mondta Anna, a kis cseléd, aki egy évet elengedett volna az életéből, ha ezekbe a levelekbe – csak egyszer – belepillant-hat.

- A kisasszonynak hoztam!

Szóval Mátyás gentleman volt, ámbár az is lehet, hogy

a kis cselédétől nem nézte ki a pálnakát... és inkább várt.

A jó öreg doktor – aki egyébként goromba volt, mint a pokróc – néha Mátyást egyszerűen kidobta. – Odakünt várj! – ripakodott rá, és Mátyás meglepő vidámsággal ugrott ki a zöldrefestett ajtón, mert tudta, hogy a doktor úr látszólagos gorombaságai után csak megjelenik a pálnakás üveggel, és utána azt mondja, hogy a fene tudja mi írivalója lehet a segédtsízt úrnak, és különben is, mért tesz a levélre öt pecsétet, mikor a kutya se kíváncsi rá...

A szóban forgó segédtsízt úrnak azonban abban az időben mindennap volt írivalója. Egyedül élt az erdőben, háza ajtajában két égígérő fenyő állt őrt, a tavasz, a nyár, az ősz, a tél ott jártak ablaka alatt, benéztek hozzá, és különös gondolatokat sutogtak egy szobáról, ahol este van, ég a tűz a kályhában, és a segédtsízt úr azt mondhatja a doktor kisasszonynak, hogy a feleségem.

Ezek azonban akkor még nagyon távoli dolgok voltak. Mátyás hordta a leveleket, a puskaport és a kenőcsöket, hegedült, ha kellett és vágta a fát, ha nagyon muszáj volt. És új kunyhót rakott a domboldalon.

- Minek az neked, Mátyás?

- Csak – mondta és zavarában köhintett.

Ez ősszel volt. Akkor már köd hentergett a völgyekben, hullott a levél, és a vadlibák tanácstalanul kiabáltak esténként, mintha utat tévesztettek volna.

Amikor kész volt a kunyhó, újra bekopogott és előleget kért a fára, amit majd a télen vágnak.

- Megházasodom – mondta. – Ötszáz az asszonyért, meg valami a költségekre...

- Az asszonyért?

- Nálunk az úgy szokás, kérem szépen...

- Hát elég rossz szokás, Mátyás. És szép-e legalább az a lány?

Mátyás csak legyintgetett: - Szegény cigány vagyok én... nem válogatok... - de azért úgy mosolygott, mint aki jó vásárt csinált.

Azután jött a tél. Durrogtak a puskák az erdőn, nagy vadásztüzek fekete foltokat olvasztottak a hóba, a szél sziszegve járta a nádast, és hajnalonként ríttak a disznók, mert kövérek lettek és féltek a késtől, amely hideg volt és kegyetlen, mint maga a halál.

Este azután, amikor elhallgattak a puskák és új hó hullott az erdőre, elcsendesedett minden. A varjak fekete gombócként ültek a fagyos ágakon, a szél puha sóhajtással hordta a havat, valahol talán szánkók csilingeltek, de ezt nem hallottam, mert ropogott a hó a lábam alatt, amint fáradtan hazafelé ballagtam.

Szemembe ekkor egy kis fény intett és a fényről eszembe jutott Mátyás. Kunyhójukon kis ablak volt – mint a tenyerem tenyéryi fény. Megálltam. Halk, sötét téli este volt és az estében valami lágy, simogató muzsikaszó szállt szét, mert a kunyhóban Mátyás, a szegény cigány párnapos feleségének hegedült.

Ki mondta azt, hogy ez a Mátyás nem tud hegedülni? Szinte hívott a puha fény, a hegedűszó, és beleskeltem az ablakon, amely tört üvegdarab volt csak, de túl rajta egy egész világ.

A sarokkemencében égett a tűz, aranyos lobogása ráfolyt az arcokra, a teknőre, a baltára és a cigányasszony arcára, aki fejét Mátyás ölébe hajtotta és fekete szemén elömlött a tiszta boldogság.

Égett a tűz, szállt a muzsika, és én akkor nagyon irigyeltem Mátyást. Magamra gondoltam, a doktorkisasszonyra és arra, hogy Mátyás ötszáz koronáért az egész világot megvásárolta magának.

Én milliókat adtam volna érte, ezüstöt vékaszámra, aranyat zsákszámra... Különösen, ha lett volna.

Fekete István

Kalkuttai Teréz anya hitvallása

Ki nekem Jézus?

JÉZUS a megtestesült Ige,

JÉZUS az Élet Kenyere,

JÉZUS a bűneinkért felajánlott áldozat a kereszten,

JÉZUS a szentmisén felajánlott áldozat a világ és az én bűneimért,

JÉZUS az Ige, melyet hirdetnünk kell,

JÉZUS az Igazság, melyet meg kell mondanunk,

JÉZUS az Út, melyen járnunk kell,

JÉZUS a Világosság, melyet meg kell gyűjtanunk,

JÉZUS az Élet, melyet élnünk kell,

JÉZUS a Szeretet, melyet adnunk kell

JÉZUS az Öröm, melyet meg kell osztanunk,

JÉZUS az Áldozat, melyet fel kell ajánlanunk

JÉZUS a Béke, melyet adnunk kell,

JÉZUS az Élet Kenyere, melyet ennünk kell,

JÉZUS az Éhező, akit táplálnunk kell,

JÉZUS a Szomjazó, akinek szomját csillapítanunk kell,

JÉZUS a Meztelen, akit fel kell ruháznunk,

JÉZUS a Hajléktalan, akit be kell fogadnunk,

JÉZUS a Beteg, akit gyógyítanunk kell,

JÉZUS a Magányos, akit szeretnünk kell,

JÉZUS a Felesleges, akit akarnunk kell,

JÉZUS a Leprás, akinek sebeit tisztogatnunk kell,

JÉZUS a Koldus, akire mosolyognunk kell,

JÉZUS az Iszákos, akit meg kell hallgatnunk,

JÉZUS az Örült, akit védelmeznünk kell,

JÉZUS a Kicsiny, akit meg kell csókolni,

JÉZUS a Vak, akit vezetni kell,

JÉZUS a Néma, aki helyett beszélni kell,

JÉZUS a Nyomorék, akit kísérni kell,

JÉZUS a drog Áldozata, akinek baráti kezét kell nyújtani,

JÉZUS a Prostituált, akit ki kell vezetni a veszélyből és baráti segítséget kell nyújtani neki,

JÉZUS a Rab, akit meg kell látogatni,

JÉZUS az Öreg, akinek szolgálni kell,

Nekem: Jézus az Istenem,

Jézus a Jegyesem,

Jézus az életem,

Jézus a szerelmem,

Jézus a mindenem mindenben,

Jézus számomra: MINDEN...

Jézus, egész szívemmel szeretlek,

egész lényemmel szeretlek!

Neki adtam mindent – még bűneimet is és Ő gyengéd és szeretettel eljegyzett engem magának. Most és egész életemre Megfeszített Jegyesem jegyese vagyok...

(Máté 16,15 szövegéhez - 1983. június 19-én elhangzott kórházi elmélkedése)

Jakus Ágnes

Helymeghatározás

Az édenkertben a bűneset után az Úr rákérdez az emberre: „Hol vagy?” Pozicionálni akarja, nem mintha nem tudná tartózkodási helyét, sokkal inkább, hogy az ember végre legyen tudatában valódi helyzetének.

Augustinus még erőteljesebben fogalmaz: „Bizonyára nem azért kérdezte, mert nem tudta, hanem azért, hogy szemrehányásával annak belátására figyelmeztesse: ott van ő, ahol Isten nincs.” (Az Isten városáról 13.15.)

Az evangéliumokat olvasva azzal szembesülhetünk, hogy Jézus végső soron ugyanerről faggatja tanítványait – igaz, más módon –, amikor megkérdezi: „Ti kinek mondotok engem?” (Mk 8,29a). Nyilván nem visszaigazolást vár, nem azt akarja, hogy az apostolok küldetésében megerősítsék, hanem hogy önismeretre inspirálja őket. És ez adja meg az alapját annak, hogy voltaképpen a kérdés kijelentésként is értelmezhető legyen. Valahogy így: ott vagytok, ahogy válaszoltok.

Aszerint, hogy kinek mondják Jézust, akaratlanul is a hozzá való viszonyukat határozzák meg, és ebből adódóan lelki-térbeli helyzetüket is megfogalmazzák, tehát a válasz egyértelműen indikálja, hogy Jézushoz viszonyítva hol helyezkednek el. S a Kertben is az volt az isteni cél: ismerd föl, hogy hol vagy hozzám képest.

Az ember – akár tudatosan, akár ösztönösen – sokféle viszonyítási pontot talál, sőt nem csupán talál, kapcsolódik azokhoz, mi több, alkalmazkodik is hozzájuk. Talán felsorolni sem kell – egyébként is ki volna erre képes? –, hiszen mindezt mindenki saját maga is láthatja. A ma használatos értékorientált kifejezés is erre utal. Olyan igazodási pontokra mutat, amelyek kihatnak rövid és hosszú távú terveinkre. S ha valaki még őszinte is önmagához, a neuralgikus viszonyulásokat is észreveszi, amelyek nemcsak meghatározzák, de igenis deformálják életét. És itt elsősorban lelki beágyazottságról beszélek.

Úgy véljük, hogy az élet bonyolultságából adódóan különböző tájékozódási pontokra van szükségünk – s ezt még csak nem is vitathatjuk –, így aztán nem csoda, hogy mindezek ott vannak hétköznapijainkban. Ám egy idő után bekövetkezik, de minimum bekövetkezhet a fordulat: mi vagyunk ott. Ott is, ott is, meg ott is. Vagyis már nem arról van szó, hogy rész szerint van ez is, az is, meg amaz is az életünkben, hanem arról, hogy a teremtésben kigondolt rendeltetés megsemmisül a sokféle megfelelés-

ben. A viszonyítási pontok alkalmazkodási pontokká válnak. És ennek az állapotnak az elhatalmasodása – függetlenül attól, hogy egy-egy dolog korábban milyen előjelű volt – teljes eltávolodást eredményezhet az isteni értékrendtől és a hozzá való meghatározó viszonyulástól. És máris ott vagyunk, ahol a halál van. Nincs semleges állapot!

Ma is hangzik a kérdés: „Ti kinek mondotok engem?” Vajon nekünk milyen válaszunk van? Sokak számára Jézus ma is csak egy a sok próféta közül. Egy alternatíva. Opció. És – ugyancsak sokak számára – nem is kell, hogy több legyen. Így ugyanis továbbra is fönnttartható a lelki választék, a kereslet-kínálat ördögi spirituális piaca. No, meg a szabadság, a „majd én eldöntöm”, a vallási mixerek kínálatából szürcsölgetés. Különben is – már-már szlogen! – mi sem tudhatunk mindent, akár tévedhetünk is, nem vagyunk a kizárólagosság birtokában. Persze, való igaz, mi sem tudhatunk mindent – mindent csak az Isten tudhat –, de amit tudunk, vagy legalábbis tudhatunk, arról hihetjük, hogy az minden, amit nekünk, embereknek tudnunk kell. Tudhatjuk, hogy milyen a helyzetünk Istenhez képest.

Jézus a lényegét kérdezi tőlünk. Ha tudjuk, hogy Ő kicsoda, akkor azt is tudni fogjuk, hogy kik vagyunk mi. Ebből adódóan pedig fölismerjük tényleges helyzetünket, s rádöbbenünk, hogy hol vagyunk. Nem tévedhetünk, amikor koordinátáinkat határozzuk meg. Ha Ő számunkra valóban Krisztus, akkor ebből minden levezethető, illetve meghatározható, ami az életünkre nézve fontos, sőt, igazán fontos.

Ha a válasz helyes, akkor ott vagyunk, ahol lennünk kell. De ha elvétjük a választ, ha hezitálunk, vagy tudatosan kerüljük, hogy színt valljunk, akkor még messze vagyunk. Ezért igaz: Krisztus meghatározása egyben önmagunk helymeghatározása. Ha számunkra Jézus nem Krisztus, semmi közünk sincs sem hozzá, sem az Atyához. Az egyházatyára visszautalva: ott vagyunk, ahol Isten nincs. Ezért cseng egybe a két kérdés, az édenkerti és a jézusi. A két kérdés együttesen keres. Vagyis a hol vagy?-ra adott helyes és üdvözítő válasz csakis Krisztusban érvényes. Nélküle csak kiüzetés van, kívülmaradás és ítélet.

Ezt Ő tudja a legjobban. Ezért kérdezi újra és újra: „Ti kinek mondotok engem?” És erre mindenki válaszol – ki boldog bizonyágtétellel, ki tudatos vagy tudatlan tagadással –, mert senkinek sem adatik meg, hogy ne válaszoljon. Isten kérdez, és Ő – mert akarja – választ kap. Mert érti a választ. És Ő az örökkévalóságban mindenkit a válaszban adott helymeghatározása szerint helyez el.

Modern boldogságok

BOLDOGOK, akik mosolyognak és jó reggelt kívánnak azoknak, akinek oly hosszúak magányos, álmatlan éjszakáik.

BOLDOGOK, akik barátságos szavakkal fordulnak embertársaik felé,

BOLDOGOK, akik nem szólnak meg másokat sem nyíltan, sem titokban.

BOLDOGOK, akiknek éles a szemük és nem a látszat szerint ítélik meg.

BOLDOGOK, akiknek jó a hallásuk és meghallják embertársaik kéréseit.

BOLDOGOK, akik segítő kezüket mások felé nyújtják.

BOLDOGOK, akiknek türelmes a lábuk és elkísérik a szenvedőket.

BOLDOGOK, akik nem fukarkodnak a szavakkal és finom selymüket másokra borítják.

BOLDOGOK, akik szeretetük hatalmával megjelenítik Jézus Krisztust, mert övék a mennyek országa.

Nem az álmok, nem a képzelet országa, hanem az itt és most születő mennyország, amely az örök élet kezdete a Földön!

Simeon

Simeon egész életében erre a pillanatra várt, hogy lelke Megváltójaképpen köszönthesse - a Kisbát.

„*Akkor karjaiba vevé őt és áldá az Istent és monda: Mostan bocsátod el Uram a te szolgádat a te beszéded szerint békességben: mert látták az én szemeim a te üdvösségedet.*”
Lukács 2, 28-30

A vén Simeon immár farkasszemet néz a halállal. Testén-tagján érzi, hogy egyre közelebb kúszik hozzá. Mint ahogy az öregember napról-napra hanyatlik. Simeont azonban ez nem bántja, sőt kívánja, hogy legyen meg mielőbb. Semmit sem búsul, hogy meg kell halnia, sőt üdvözli a halált, mert látta a Megváltót. Ha nem így volna, nem tudná örvendező szívvel fogadni a halált.

A kegyes Simeon azt szeretné, ha belátnánk, hogy Megváltóra szorulunk. Megváltónkul pedig azt kell elfogadnunk, akit nem ember talált ki, hanem maga Isten rendelt. Benne nem csalódhatunk, mert biztos nála a segítség. Hiszen e Gyermeke azért van, hogy Isten akaratából rajtunk segítsen. Akinek tehát ez az Isten-küldötte Megváltó a Megváltója, - az nyugodt lehet.

Azon fordul meg minden, hogy Simeonnal meglássuk a Gyermekeket, karunkra vegyük, dédelgessük és csókoljuk, bizodalunkat belé vessük, örömminket, vigaszunkat tőle várjuk. Mert ha szilárdan hisszük, hogy a Gyermeke Istentől jött Megváltónak, magától jön a békesség, és se bűn, se halál nem rettent többé. Hiszen éppen ezek ellen van Megváltónk.

"Mert látták az én szemeim a te üdvösségedet..."

(Lk 2,30)

Forrás: Internet

Reményik Sándor:

Gyógyíts meg!

Én Istenem, gyógyíts meg engemet!

Nézd: elszárad a fám,

A testem-lelkem fája...

De épek még a gyökerek talán.

A tompa, tunya tespedés alatt,

Gyökereimben: érzem magamat,

És ott zsong millió melódiám.

Én Istenem, gyógyíts meg engemet!

Hiszen – nem is éltem igazában.

Csak úgy éltem, mint lepke a bábban,

Csak úgy éltem, mint árnyék a fényben:

Rólam gondolt roppant gondolatod

Torz árnyékaképpen.

Egy kóbor szellő néha-néha

Valami balzsam-illatot hozott.

Akkor megéreztem: ez az élet,

S megéreztem a Te közelléted, –

S maradtam mégis torz és átkozott.

Én Istenem, gyógyíts meg engemet.

Én szeretni és adni akarok:

Egy harmatcseppért is – tengereket.

S most tengereket látok felém jönni,

És nem maradt egy könnyem – megköszönni.

Interjúkötet jelent meg Ferenc pápával „Isten neve irgalom” címmel

Január 12-én mutatták be Rómában azt az interjúkötetet, amely az olasz La Stampa napilap Vatikán-szakértője, Andrea Tornielli Ferenc pápával való beszélgetéseit tartalmazza. A rendezvényen Pietro Parolin bíboros, Roberto Benigni olasz komikus és egy nemrég megkeresztelt rab beszélt a könyvről.

2015 júliusában, nem sokkal latin-amerikai apostoli látogatása után beszélgetett Ferenc pápával a La Stampa Vatikán-szakértője. A kötet kilenc fejezetre oszlik, a Szentatya negyven kérdésre válaszolt.

A beszélgetés elején a pápa elmondja, hogy azért hirdeti meg a szentévet, mert elérkezett az irgalmasság ideje. Az egyháznak olyannak kell lennie, mint egy frontkórház, fel kell melegítenie az emberek szívét. Elidőzik a szégyen érzésén, amely kegyelem az ember számára, mert általa a bűnös tudatára ébred bűnének. Kiemeli a gyóntatás fontosságát, és arra kéri a gyóntatókat, hogy azoknak is adjanak áldást, akik nem részesülhetnek feloldozásban, nem járulhatnak szentgyónáshoz. Az emberek nem az ítéletért mennek gyónni, hanem egy annál sokkal nagyobb dologért: hogy találkozzanak Isten irgalmával. A gyóntatószék nem mosoda, ahol egyszerűen ki lehet mosni a bűn szennyét, de nem is kínzókamra – teszi hozzá.

Ferenc pápa kiemeli, mennyire fontos, hogy az ember beismerje bűnösségét: mert az Úr annak örül a legjobban, ha meggyötört szívünket adjuk neki, ha tudatában vagyunk annak, hogy szükségünk van a megbocsátásra, az irgalomra. Ismételt hangsúlyozza, hogy az Úr irgalma végtelenül nagyobb a bűnünkénél. A tékozló fiú apját állítja példaként a gyóntatók elé, aki elébe megy fiának, átöleli, még mielőtt a fiú beismerné bűneit. Az egyház nem azért van a világon, hogy ítélkezzen, hanem hogy elősegítse a találkozást Isten irgalmas szeretetével. Fontos befogadónak lenni és nem sebezni meg az elesett embert méltóságában – teszi hozzá a pápa, és elmeséli egy argentin asszony történetét, aki prostituált lett, hogy el tudja tartani a gyermekeit, és aki egyszer megköszönte neki, hogy mindig „Asszonyom”-nak szólította.

A Szentatya óva int attól, hogy a bűn sebeit nyalogassuk: ez beteg dolog, az ember olykor örömet leli benne, pedig keserűséget hoz magával. Az orvosság ezzel

ellentétben az, hogy elindulunk Isten felé. Ez is az egyház fontos feladata: „segíteni az embereket, hogy észrevegyék, mindig újra lehet kezdeni, elég megengedni Jézusnak, hogy megbocsásson nekünk.”

A homoszexuálisokról szóló kérdésre Ferenc pápa elismételte, amit Rio de Janeiróból hazafelé a repülőn mondott: „Ha keresi az Urat, ha jóakarátú, ki vagyok én, hogy elítéljem?” Jobb, ha egy homoszexuális eljön gyónni, közel marad az Úrhoz, ha együtt tudnak imádkozni – teszi hozzá.

Az Úr szeretne elérni a kirekesztettekhez, gyógyítani és integrálni szeretne – hangsúlyozza a pápa, és hozzáteszi, ez nem azt jelenti, hogy farkasokat engedünk a bárányok közé, hanem azt, hogy tanúskodunk az irgalomról anélkül, hogy igaznak és tökéletesnek gondolnánk magunkat. Az egyház befogad, nem pedig kizár – magyarázza. Rossz példaként említi, hogy egy pap elutasította egy gyermek egyházi temetését, mert nem volt megkeresztelve, más valaki pedig sok pénzt kért a házasság semmisségének kimondásáért.

Ferenc pápa a megbocsátást és az irgalmasságot hangsúlyozza mindvégig a beszélgetés során, de amikor a korrupcióról esik szó, kemény hangot üt meg, mert a korrump emberek kettős életet élnek, igaznak hiszik magukat. A pápa kifejezi vágyát, hogy Isten adja a szívükbe a szégyenérzet kegyelmét.

Beszél a családról mint az irgalmasság első iskolájáról, ahol megtanulunk szeretni, ahol megbocsátanak nekünk és ahol megtanulunk megbocsátani.

A beszélgetés végén Ferenc pápa elidőzik az irgalmasság cselekedetein, amelyek ma is alapvető fontosságúak minden keresztény ember számára. A keresztények szavahihetősége forog kockán a kirekesztettek, a megsebzettek, a bűnösök befogadása kérdésében. Keresztes Szent Jánost idézi: „Az élet alkonyán a szeretet alapján ítélnék meg majd bennünket.”

Pietro Parolin bíboros, szentszéki államtitkár úgy mutatta be a kötetet, mint amelyben a pápa kitarja előttünk a szívét. Kézen fog minket, és bevezet Isten irgalmasságának nagy és vigasztaló misztériumába: ebbe a misztériumba, amely oly távol van emberi számításainktól, és amelyre mégis oly nagy szükségünk van nekünk, zarándokoknak, akik kihívásokkal és próbatételekkel teli korban élünk.

„Az irgalom Istenünk személyi igazolványa” – mondja Ferenc pápa. Az a kép segít nekünk, hogy megértsük a keresztény igazság mibenlétét – magyarázta Parolin. A személyi igazolvány beazonosít minket, leírja azokat a dolgokat, amelyeket alapvetően fontos tudni rólunk – tette hozzá. Kiemelte, hogy a könyv hívőket és nem hívőket egyaránt bevezet Isten irgalmasságának misztériumába: kapukat nyit meg, lehetőségeket mutat, felmutatja Isten végte-

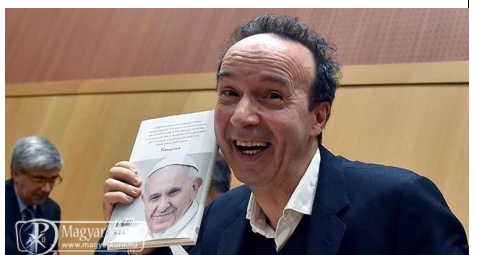
len irgalmát, amelyet ingyenesen ajándékozik az embernek. A könyv nem egyes esetekről, emberi döntésekről szól, hanem tágra nyitja a látóhatárt, felébreszti az emberben a vágyat, hogy találkozzon az Úr végtelen szeretetével. Ferenc pápa felidéz evangéliumi szakaszokat, egyházatyák szavait, elődeinek gondolatait, amelyek formálták az életét – így mutatja meg az irgalmasság Istenének arcát, az Atyáét, aki megérinti az ember szívét, aki fáradhatatlanul keres minket, hogy nekünk ajándékozza szeretetét és megbocsátását. Ahogyan Ferenc pápa magyarázza: megkeresi a legkisebb rést is a szívünkben, hogy elérjen a kegyelmével.

A szentszéki államtitkár hangsúlyozta, hogy a pápa azért beszél olyan sokat az irgalmasságról, mert az emberiségnek, amely mély sebeket hordoz, ma nagy szüksége van erre. A harmadik évezredben élők számos betegséget hordoznak, sokan a szegénység, a társadalmi kirekesztettség, a rabszolgaság sebeit viselik, de a relativizmus is sebeket ejt az emberen, mert emiatt nem látjuk a különbségeket, minden egyformának tűnik előttünk. Az emberek nem érzékelik a bűnt, és nem bíznak abban, hogy megláthatják a fényt, amely kivezeti őket az elkeseredésből.

Parolin bíboros után egy rab kapott szót. „Azért vagyok itt, hogy a történetemmel tanúskodjak arról, hogyan változtatta meg az életemet Isten irgalmassága” – mondta. Csang Agostino Csiancsing tizenkét éves korában került édesapjával Kínából Olaszországba, édesanyja akkor már ott élt. Rossz életet kezdett élni, és végül komoly bűnt követett el, húsz évet kapott. A börtönben feltámadt benne a vágy, hogy megváltozzon, elsősorban azért, hogy édesanyja ne szenvedjen. Az Agostino nevet Szent Agoston miatt vette fel, akiért édesanyja, Mónika szintén sok könnyet hullatott.

Látta, hogy börtöntársai közül azok, akik szentmisére járnak, boldogabbak. Elkezdte ő is hallgatni az evangéliumot, 2015 áprilisában a börtönben megkeresztelkedett – engedélyt kapott arra, hogy külső helyszínen ünnepeljen, ő azonban azt szerette volna, hogy azon a helyen legyen a keresztelő, ahol találkozott Jézussal. Köszönetet mondott Ferenc pápának, amiért oly nagy figyelemmel van a rabok iránt. Az előző napon találkozhatott is vele: soha nem hitte volna, hogy ilyen élményben lehet része.

Magyar Kurír

GONDOLATOK NAGYBŐJT MINDEN NAPJÁRA

Hétfő

Hogy az életet bírjuk, Jöjj el Szentlélek Isten!
 Hogy az életet alázattal bírjuk, Jöjj el Szentlélek Isten!
 Hogy az életet szeretettel bírjuk, Jöjj el Szentlélek Isten!
 Hogy az életet hűséggel bírjuk, Jöjj el Szentlélek Isten!
 Hogy az életet nagylelkűen bírjuk, Jöjj el Szentlélek Isten!
 Hogy az életet áldozattal bírjuk, Jöjj el Szentlélek Isten!
 Hogy az életet betegeinkért bírjuk, Jöjj el Szentlélek Isten!
 Hogy az életet minden embertestvérünk szenvedéséért bírjuk, Jöjj el Szentlélek Isten!
 Hogy az életet a bűnösök megtéréséért bírjuk, Jöjj el Szentlélek Isten!
 Hogy az életet a szeretet győzelméért bírjuk, Jöjj el Szentlélek Isten!
 Hogy az életet isteni szándékaid szerint bírjuk, Jöjj el Szentlélek Isten!
 Hogy az életet ÉRTED bírjuk, Jöjj el Szentlélek Isten! Amen.

Kedd

A tegnap elmúlt -Új napot hozz, Jézus!
 A tegnap elmúlt - Új embert teremts, Jézus!
 A tegnap elmúlt -Új életre taníts, Jézus!
 A tegnap elmúlt -Új utakat szabj elénk, Jézus!
 A tegnap elmúlt -Új kegyelmeddel erősíts, Jézus!
 A tegnap elmúlt -Új célokra lelkesíts, Jézus!
 A tegnap elmúlt -Új küzdelemre ihless, Jézus!
 A tegnap elmúlt -Új áldozatra képesíts, Jézus!
 A tegnap elmúlt -Új szeretetre szíts fel, Jézus!
 A tegnap elmúlt -Bocsásd meg a tegnapot, Jézus!
 A tegnap elmúlt -Mindent újíts meg, Jézus!
 A holnap is tegnap lesz, csak Te vagy a kezdet és a vég, Jézus! Amen.

Szerda

A lehangoltságtól: Mentsd meg Jézus lelkünket!
 Az elfáradástól: Mentsd meg Jézus lelkünket!
 Az elcsüggedéstől: Mentsd meg Jézus lelkünket!
 Az elfásultságtól: Mentsd meg Jézus lelkünket!
 A közömbösségtől: Mentsd meg Jézus lelkünket!
 Az elkeseredéstől: Mentsd meg Jézus lelkünket!
 Az egykedvűségtől: Mentsd meg Jézus lelkünket!
 A megszokottságtól: Mentsd meg Jézus lelkünket!
 Az önmérsztődéstől: Mentsd meg Jézus lelkünket!
 A tépelődéstől: Mentsd meg Jézus lelkünket!
 Az elsötétült létérzéstől: Mentsd meg Jézus lelkünket!
 A Te szándékaid el nem fogadásától: Mentsd meg Jézus lelkünket! Amen.

Csütörtök

Láthatatlan életünket - Te lásd meg, Jézus!
 Láthatatlan gondolatainkat - Te lásd meg, Jézus!
 Láthatatlan aggodalmainkat - Te lásd meg, Jézus!
 Láthatatlan félelmünket - Te lásd meg, Jézus!
 Láthatatlan harcainkat - Te lásd meg, Jézus!

Láthatatlan megalázottságunkat - Te lásd meg, Jézus!
 Láthatatlan gyötrődéseinket - Te lásd meg, Jézus!
 Láthatatlan elgyengüléseinket - Te lásd meg, Jézus!
 Láthatatlan megingásainkat - Te lásd meg, Jézus!
 Láthatatlan tehetetlenségeinket - Te lásd meg, Jézus!
 Láthatatlan elsivárosodásunkat - Te lásd meg, Jézus!
 Mindent, amit csak Eléd boruló lelkünk fel tud Neked tárni - Te lásd meg, Jézus! Amen.

Péntek

Amikor magányosak vagyunk - Te légy velünk, Jézus!
 Amikor elhagyatottak vagyunk - Te légy velünk, Jézus!
 Amikor csalódottak vagyunk - Te légy velünk, Jézus!
 Amikor kiábrándultak vagyunk - Te légy velünk, Jézus!
 Amikor meg nem értettek vagyunk - Te légy velünk, Jézus!
 Amikor elfelejtettek vagyunk - Te légy velünk, Jézus!
 Amikor az élet legyőzöttjei vagyunk - Te légy velünk, Jézus!
 Amikor valami megcsonkul bennünk - Te légy velünk, Jézus!
 Amikor mindennek vesztesei vagyunk - Te légy velünk, Jézus!
 Amikor nincsen vigasztalásunk - Te légy velünk, Jézus!
 Amikor mindenre csak magunk maradunk - Te légy velünk, Jézus!
 Amikor már csak Te tudsz rólunk - Te légy velünk, Jézus!
 Amen.

Szombat

A megkísértett embert - Szeresd, Jézus!
 A vívódó embert - Szeresd, Jézus!
 Az önmagát kereső embert - Szeresd, Jézus!
 A küzdő embert - Szeresd, Jézus!
 Az elcsüggedt embert - Szeresd, Jézus!
 A megfáradt embert - Szeresd, Jézus!
 A magára maradt embert - Szeresd, Jézus!
 A reménytelen embert - Szeresd, Jézus!
 Az örülni nem tudó embert - Szeresd, Jézus!
 A Hozzád visszavágyódó embert - Szeresd, Jézus!
 A Téged kereső embert - Szeresd, Jézus!
 A Benned megnyugvó embert - Szeresd, Jézus! Amen.

Vasárnap

Gondviselésedet - Köszönjük néked Jézus!
 Kegyelmeidet - Köszönjük néked Jézus!
 Áldásaidat - Köszönjük néked Jézus!
 Vigasztalásaidat - Köszönjük néked Jézus!
 Sugallataidat - Köszönjük néked Jézus!
 Oltalmaidat - Köszönjük néked Jézus!
 Hogy bennünket felemeltél - Köszönjük néked Jézus!
 Hogy erős lelket adtál - Köszönjük néked Jézus!
 Hogy a kislelkűség fölé emeltél - Köszönjük néked Jézus!
 Hogy aktív szenvedésre neveltél - Köszönjük néked Jézus!
 Hogy új feladatok felé hívtál - Köszönjük néked Jézus!
 Hogy új örömökre tanítottál - Köszönjük néked Jézus!
 Hogy magunkat el nem veszítettük - Köszönjük néked Jézus!
 Hogy szent akarodat mindenben teljesíteni törekedtünk - Köszönjük néked Jézus! Amen.

A L'Osservatore Romano filmkritikusa szerint nem elég meggyözőek a Star Wars új negatív karakterei

A L'Osservatore Romano vatikáni napilap filmkritikája szerint a mozikban most bemutatott „Star Wars: Az ébredő erő” című filmben nem elég gonoszak az új negatív szereplők. Emilio Ranzato filmkritikus szerint a folytatástrilógia első része zavaros és nem elég meggyöző.

Kevesen vannak a világon, akik nem lelkesednek a Star Wars (Csillagok háborúja) folytatástrilógiájának első darabjáért, közéjük tartozik a L'Osservatore Romano szerzője, Emilio Ranzato. Ranzato nem hódolt be a régóta várt Star Wars-folytatásnak, melyet J. J. Abrams rendezett, és minden bevételi rekordot megdöntött már az első napon. Ranzato az egész filmet bizonytalannak és zavarosnak tartja, de a legkevésbé meggyözőnek az új gonosz karaktereket érzi.

Darth Vader megfelelője, Kylo Ren maszkjával csak utánózni igyekszik elődjét; a Palpatine császárt helyettesítő új karakter pedig, akinek a legfőbb gonoszt kellene megtestesítenie – fogalmaz Ranzato –, a film leggyengébb pontja.

Az eredeti trilógia negatív hőseit Emilio Ranzato az amerikai science fiction két leghatásosabb gonoszáknak tartja – velük ellentétben Kylo Ren és mentora a Sötét Oldalon, Snoke fővezér látványosan elbuknak a gonosz ábrázolásában. Ráadásul a Snoke külsejéhez használt számítógépes grafika (CGI) ügyetlenre sikeredett Ranzato véleménye szerint.

Az ébredő erő számos elemében olyannyira emlékeztet az eredeti trilógiára, hogy inkább a régi film

„újrátöltésének” (reboot) lehetne tartani, nem folytatásnak – írja a kritikus. – „Azonban nem ízléses újrátöltés, mint például Christopher Nolan Batmanje, hanem egy »update«, egy aktualizált verzió, amit a mai kor ízléséhez igazítottak, és azokhoz a nézőkhöz, akik inkább a számítógép előtt ülnek, mint mozi-za mennek.”

Bár a film több mint 500 millió dolláros bevételt termelt eddig, és rajongók sokasága dicsőíti a rendezőt, J. J. Abramsset, amiért visszatért a gyökerekhez, az eredeti trilógiához, a langyos fogadtatásban részesülő előzménytrilógia után Ranzato mégis más-ként értékeli a művet. Szerinte Abrams rendezése „valójában napjaink érzelmős akciófilmjein alapul, amelyek viszont videojátékok hatására születtek. J. J. Abrams filmjének egyetlen erénye, hogy a vele való összehasonlítás kiemeli a korábbi trilógia rendezésének eleganciáját, kiegyensúlyozottságát, és mindenekelőtt kompetenciáját.”

Mint a Catholic Herald brit hetilap újságírója megfogalmazta: „A vatikáni lap szerzőjének filmkritikája olvastán néhány elkötelezett Star Wars-rajongó talán Darth Vadernek a bíráló szavakra adott választát idézi majd: »Zavarónak találok a hited hiányát.«”

*Forrás és fotó: Catholic Herald
Magyar Kurír
(vn)*

Szeretet nélkül semmire sem megyünk

Szeretet nélkül a kötelesség elkedvetlenít,
Szeretet nélkül a felelősség kíméletlenné tesz,
Szeretet nélkül az igazságosság keménnyé tesz,
Szeretet nélkül a kedvesség képmutatóvá tesz,
Szeretet nélkül az okosság kegyetlenné tesz,
Szeretet nélkül a rend kicsinyessé tesz,
Szeretet nélkül a becsületesség kevélyé tesz,
Szeretet nélkül a tulajdon kapzsvává tesz,
Szeretet nélkül a hit fanatikussá tesz,
Szeretet nélkül az élet értelmetlen,
Ám szeretetben élni: boldogság és öröm!

G y e r m e k o l d a l

TÜKÖRKÉP PƏKRYÖKÜT

Keress 12 különbséget a két kép között!

Köszönet Lóránt atyának

Nekünk, gyerekeknek Lóránt atya nagyon sok örömet szerez. Ami mindig felejthetetlen marad számomra, az a hajnali misék sora. Megható dolog ministrálni egy olyan templomban, ahol csak a gyertyák fénye világít.

Mise végeztével pedig örömmel és jó étvággal telepedtünk a terített asztal köré. A virsli, a bundás kenyér, a pizza mind-mind jólesett a reggel már éhes bendőnknek. A reggelit követően örömmel ragadtuk meg a teremhoki ütőket. Fáradtan, de boldogan indultunk az iskolába.

A szeretet ünnepe alkalmával pedig a legszebb álmom teljesíthetett: elsőáldozó lettem.

Filipovics Kristóf
Árpád Iskola, 6. oszt.

Ministránsok téli túrája—Foci a kispapokkal Felcsúton a Puskás Akadémián

Február 20-án reggel 7 órakor minden bizonytalansággal elszánt, lelkes ministráns csapat lép a Zöld Sárkány fedélzetére.

Felcsútra indulunk, a Puskás Labdarúgó Akadémiára, ahol az esztergomi kispapokkal néznek majd farkasszemet az atádi oltárszolgák, kicsik és nagyon egyaránt.

Elemőzsiát hozzanak magukkal a gyerekek, sőt egy kicsit többet a szokásosnál, hiszen szeretnénk megkínálni a fociban eltikkadt szeminaristákat is.

Délután megtekintjük az Akadémiát, majd Székesfehérvár érintésével és a győzelmek örömeivel (?) térünk haza Atádra. Este 8 óra felé kanyarodik majd buszunk a Széchenyi tér százados fái alá.

MINDEN CSIMOTÁT SZERETETTEL VÁRUNK!

BONBONVADÁSZAT Kellékek: hosszú kötél, cérna, kis csoki, bonbonok. Kendők, ollók. Előkészület: feszítsünk ki egy kötelet keresztben a szobán, és vékony cérnával függesszünk fel rá különféle csokikákat, bonbonokat. A kötél olyan magasan legyen, hogy kinyújtott kézzel kényelmesen elérjék a gyerekek. Minden játékos válasszon egy párt magának. Kössük be egy gyerek szemét, és adjunk a kezébe ollót. A többiek üljenek úgy le, hogy jól láthassák a vadászatot.

Feladat: a bekötött szemű gyermeknek, a párja irányításával el kell jutni a lógó csokikhoz, s egy cérnaszálat az ollójával levágnia. Ha sikerül neki, megeheti. Ezután próbáljon szerencsét a párja is, az ő irányításával. Addig játszunk, míg minden gyermeknek sikerül egy csokit levádasznia. Ha sokan játszunk, s elég hosszú a kötél a lógó csokikkal, akkor párhuzamosan több pár is vadászhat. Aki már levágta a csokiját, megkérhetjük, hogy segítsen a játékvezetőnek új bonbonokat fellógatni a kötéltre.

Figyeljünk az olló balesetmentes használatára! Szigorúan felnőtt felügyelete mellett játszunk a játékot!

Czakó Gábor

Klímacsúcs és meleg helyzet

Túl vagyunk a klímacsúcs nevű világcirkuszon, melyen fölléptek királyok, hercegek, elnökök és szebbnél szebb egyéb államvezetők, azaz mindazok, akiknek hazai törvényük tiltja a beleszólást az érdemleges eseményekbe és folyamatokba. Ugyanakkor távolmaradt az a száz pacák, akinek a zsebében annyi a dohány, amennyivel a világ legszegényebb 3 milliárdjának, tehát a földlakók kb. 45 %-ának összessége rendelkezik! Az emberiségnek közel fele! A százak akár el is rendelkeznek, hogy ezután folyjanak egy órácskáig visszafelé a pénz-Amazonasok! Hanem akkor...

A százak köztudomásúlag soha sem nyüzsögnek. A századok óta tündöklő nagy nevek viselői nem vesznek részt a közéletben, legföljebb alapítványaik osztják az észt... Helyettük George Soros nevű heroldjuk szokott beledurrantani a nulláslistába, ha a százak úgy látják, hogy valamelyik országban nem az ő ízlésük szerint mennek a dolgok. Most jó úton haladnak, a bolygó életfönn tartó képességének megsemmisítése felé. Mármint a hét milliárd földlakó számára. A maradék száz majd elhúzódik a Himalájába, az Alpokba, vagy az Andokba, ott lesz ezután a Riviéra.

*

Csóváltgatják a fejüket – mi mást tehetnének? Elődeik utasítására a népek ledöntötték a keresztet – Isten trónját! – hogy jöjjön már végre a pénzizmus, és ők is markolhassanak. A kis buta népek csalódtak, de ez legyen az ő bajuk.

A kultusszal együtt elsorvadt édes gyermeke, a kultúra is. A kultúripar lépett a helyébe, ami festményekre, versekre, filmekre emlékeztető tárgyakat állít elő. Nem a művészet kánonja, hanem a pénzcsinálás szabványa szerint. Miután Gazdaságkorban a dolgok álnevet viselnek, kiképzett ügynökök kánonnak nevezik a kultúripari szabványokat, pályatársaik pedig szabadságnak az elnyomás új alakzatait.

*

A kapitalizmus=tőkeizmus! minden résztvevőjének profitmaximalizálásra kell törekednie, különben úgy jár, mint csigabiga az autópályán.

Németországban élő barátom meséli, hogy ottani városának főterén egymással szemben áll az Evangelische Tempelom és az Evangelische Bank. Az egyik állandóan zsúfolt, a másik kong az ürességtől, még vasárnap is, holott akkor a Bank zárva tart...

Mi a Bank sikerének titka? A kapitalizmus = tőkeizmus = pénzizmus alaptervébe bele van kódolva a pénzszaporítás. Ebben nincs semmi titok.

Az Ószövetség a zsidók egymás közti ügyleteiben tiltotta a kamat fölszámítását. Jézus ezt mindenkire kiterjesztette: (Luk 6, 34-35.), „És ha azoknak adtok kölcsönt, akikről visszafizetést reméltek, micsoda jutalmat érdemeltek? (...) Tegyetek jót és kölcsönözzetek, anélkül, hogy valamit is visszavárnátok.” Tehát ha keresztények vagytok, és „jutalmat”, azaz üdvösséget akartok, még a tőkét se kérjétek vissza, nemhogy kamatot számítsatok föl!

Róma elvben kitarthatott a kamattilalom mellett a XX. század közepéig. A reformátorok: Luther, Kálvin és a többiek tiltották az uzsorát, de nyíltan megengedték a kamatszedést XVI. században. „A pénz arra való, hogy dolgozzék!” – mondta Kálvin. Ekkor ért véget a vallási korszak, s kezdődött Gazdaságkor.

*

Megkezdődtek az ún. vallásháborúk, majd a nyílt keresztényüldözések.

A kor új motorja, a kamatrévén a pénz hamar kiemelkedett az áruk közül. Utóbbiak mind avulnak, romlanak, a pénz viszont álmában is fial gazdájának. A pénzembernek. Ugye milyen találó szó? Szerkezete a sportemberre, meg a hóemberre hasonlít... A pénzembert, Gazdaságkor fejedelmét, lám, valami külsőség, dolog, nevezetesen a pénz teszi, abból van. De miből van a pénz? Kezdetben aranyból készült, majd más fémekből, papirosból – mostanában „a bankrendszer fizetési ígérete.” Miből van akkor, amikor a bankrendszer becsődöl, s már ígérni nem képes? A kamatos kamat kamatjának a kamatjából. És kamatos kamat kamatjának a kamatja miből van? Semmiből.

Ha visszatekintünk a múlt, a vallási kor nagyjaira, látjuk, hogy ők szentek voltak, hősök, bölcsék, művészek, és belülről: istenszerelemből, bátorságból, szépségből épült a lelkük. Ezek a vonások is megfoghatatlanok, de aki élt már, az tapasztalta valóságosságukat.

*

A gazdaság alárendelte magának/hasznának az erkölcsöt, a tudományt, a művészetet, a családot, a vallást, jogot, politikát, filozófiát, mindent, ami nem haszonelvű. Székely szóval meghátrányolta az összes emberinek nevezhető célt, s ily módon fölszámolta a lehetséges ellenfeleket, azaz betetőzta a rendszert. Nem örökre, mert addig semmi sem tart, de nagyon. A gátlástalanság, pénzsóvárság bűnből hajtóerővé emelkedett, alapkö lett, sőt, erény, mert pénzt hoz a konyhára – miként azt B. Mandeville már 1705-ben megírta a Méhek meséjében: „A bűn a jólét alapja, ha korlátját a törvény kiszabja.”

Mandeville után K. Polányi, K. Boulding, D. C. Korten nyomán s másokkal együtt e sorok írója is kimutatta Gazdaságkor könyörtelen természetét. (Mi a helyzet? – Gazdaságkor titkai) Boulding találóan írta: „A Föld-úrhajó utasai azon versengenek, hogy minél előbb megsemmisítsék közös készleteiket.”

*

Az új rend alapállapota a rák, a szakadatlan növekedés. A tőketulajdonosok folyamatosan gazdagodnak, miközben versenyszerűen emészti el a Föld élethordozó képességeit és javait. Ha nem tennék, máris helyükbe szökkenne ezer versenytársuk. Elhappolnák az üzletet, ők lemaradnának, elgyöngülnek, a többiek megkopasztanák, s végül fölfalnák őket.

Így a bolygó pusztul el. A helyzet közismert. Egy találós kérdés mindenkinek elmagyarázza: Lehetséges-e bármilyen véges rendszerben a korlátlan növekedés?

A Föld véges rendszerében?

Hogy a válasz ne hangozzék el időnap előtt, konferenciáztatják az elnököket, akik semmit sem tehetnek ellenük. Tudják, hogy a gazdaság – a pénz, a Semmi! – növekedési kényszere miatt mindenképp emelkednie kell a földi átlaghőmérsékletnek. Ehhez képest mit számít, hogy 2 C fokkal, vagy csak 1,5 C fokkal...

Három keresztény típus

Egy lelkipásztor megállapította, hogy háromfajta keresztény létezik: az ásítózó, a sántulást okozó, és a halálos csapást adó csoportja. A világosság és sötétség lelki harcában nekünk a kereszt katonáinak kell lennünk.

Egyes hívők ásítózva vállalják a feladatot Isten országáért, és sohasem viszik előbbre Krisztus ügyét. Más kereszténynek alkalmanként előállnak, de csak lesántítják a lelki ellenséget, és sohasem mérnek rá halálos csapást.

A harmadik csoportba a végzetes csapást osztogatók tartoznak, akik komolyan veszik a lelki harcot, és odaszentelik magukat Krisztus ügyének. Kevesen vannak ugyan, de megfordíthatják a harc kimenetelét, mint Gedeon vagy Dávid tette.

Ha valaki ma az ásítózó vagy a lesántító csoportjához tartozik, átállhat azok közé, akik halálosan komolyan veszik a sáttal való harcot, és Jézus nevében közreműködnek a végső győzelemben.

Hogyan él a keresztény?

A keresztény kedvesebben néz - úgy, mint Jézus .

A keresztény nagyobb szívvel ad - úgy, mint Isten.

Tisztább nyelven beszél - úgy, mint Krisztus.
Készségesebben szolgál - úgy, mint Jézus.

Nagyobb hittel jár - úgy, mint az Úr.

Agapé szeretettel szeret - úgy, mint a Mennyei Atya.

Lelki módon gondolkodik - úgy, mint Krisztus
Együttérzéssel észreveszi mások szükségleteit - úgy, mint Jézus

Szeretettel gyógyítja mások sebeit - úgy, mint a Mester. A keresztény csak akkor képes mind- ezekre, ha Jézus uralkodik az életében.

Neked adom gyávaságom, add érte bátorságod!

Neked adom lanyhaságom, add érte lángolásod!

Neked adom gyöngeségem, add érte a te erő- det!

Neked adom bűneimet, vedd el tőlem azokat!

Neked adom, ami enyém, add érte, ami Tiéd!

Hozzád megyek, mint kis vízcsepp, változtass át borrá engem!

Hozzád megyek, földi ember, változtass magad- dá engem!

Somlyó Zoltán

Hajnali imádság

A szűk Könyök uccán hazamegyek,
most hajnali három óra.

Istenem, vezess a jóra!

Békevirágok e szürke kövek
és béke e hajnali ég.

Istenem, szeretsz-e még?

Züllenem, hullanom rendeltetett
és lehull, aki arravaló.

Légy velem, Mindenható!

Hajnali percek szemeznek alá
s a harang a szívükbe sikolt.

Istenem, sok bánatom volt!

Keresztények űztek, csúfoltak zsidók.

És a nők se szereztek nekem semmi jót.
Eldobtak, mint az odvas diót.

Húsz évvel szerettem, húsz évvel vakon,
ma sápadt és zord halovány alakom:
istenem, a szívedbe lakom.

Nincs éjjelem, nincs és nappalom sincs,
csak e hajnali ég, csak e kék...

Istenem, szeretsz-e,

Istenem, vezetsz-e,

Istenem, megversz-e még?

HÉTKÖZNAPI MISZTIKA

Tapasztalat és imádság: ez kellett nekem az ötletekhez. Magamtól semmi nem ment volna, ugyanott tartanék, ahol 1998 előtt. Hiába végeztem két egyetemet, tanultam meg a tudományok tízezer oldalait, tettem sok egyetemi vizsgát és szigorlatot, aztán szakvizsgát, semmi ötlet, semmi kreativitás.

Pedig ott voltak a szemem előtt. 1997-ben kipróbáltam magamból egyetlen tudományos cikkemet. Sokadszorra leírtam azt, amit előttem már mások is. Aztán a gyermekkorom hite felé való visszafordulásom után jött az ébredés a tudományban is. Akkor Krisztus már meg tudott védeni a kísértésektől, mert elfogadtam őt, mint legfőbb követendő példát. Soha nem tudjuk eléggé megközelíteni, és éppen ez az, ami állandóan inspirálhatja a benne hívő embert. Ezt a lépést kell megtennünk nap mint nap. A klinikai munkámon kívül minden időmet a bonctermekekben töltöttem. A holttesteken végzett beavatkozások során olyan új innovációk jöttek, amelyek bevezethetők voltak a gyakorlatban.

Furcsa és nehéz világ ez. A kórboncok orvosok többsége sem feltétlenül szeret ott lenni. Bejönnek, megnézik a boncmesterek által kivett szerveket, belül a testüreget, gyorsan lediktálják diktafonba, és mennek az intézet szokásos kinézetű részébe, ami olyan, mint más laboratórium. Munkájuk fő része, a szövettanok értékelése nem feltétlen kívánja meg a boncteremben eltöltött időt. Akiknek viszont bírnuk kell az állandóan halottakkal, felboncolt testekkel teli környezetet, azok a boncmesterek. Rakodni állandóan a holttesteket, felnyitni a koponyát, eltávolítani az agyat, kinyitni a testüreget, kiszedni az összes szervet, szakszerűen felválni őket, észrevenni a kórosat, és úgy odakészíteni a kórboncok orvosnak, hogy olyan nagyon hozzá se kelljen érnie, de lássa az elváltozásokat. Aztán visszatenni mindent a hasüregbe, mellüregbe, kitömní a koponyát és a garatot papírvattával, majd visszahelyezni az eltávolított

koponyatetőt. Aztán mindent szépen összevarrni, hogy a hozzátartozók számára kegyeleti sértés ne essék. Közben fröcsöcsen rád a vér, a testnedvek, hogy a bétartalomról már ne is beszéljünk. Nagy melegben és a többhónaposan megtalált hulláknál a kellemetlen szagokat úgyszintén ne emlegessük.

Azzal a fajta nehéz és idegileg fárasztó munkával, ami a bonctermekekben történik, alig találkoztam az egészségügyben; talán csak a krónikus belosztályokon, elfekvőkben. A hospice osztályok nővérmunkája hasonlóan nehéz. Ezt a munkát végzik Teréz anya nővérei, a szeretet misszionáriusai. Vajon hogyan lehet ezt kibírni? Két lehetőség van: egy jó és egy rossz. Vagy iszol, vagy semmihez sem fogható alázattal fordulsz a halál, illetve a halott emberek felé. A szakmában az iszákost kollégái előbbutóbb kivetik maguk közül. Olyan szolgálatkész, becsületes társasággal, mint a boncmesterek, még sehol sem találkoztam a civil szférában. A betegápolással

foglalkozó szerzetesrendeknél természetesen mindez alapkövetelmény. Talán a hegymászók, barlangászok lehetnek hasonlóak, mivel mindig egymásra vannak utalva. Nagyon jó barátokat szereztem közöttük. Munkám során mindig megköszönöm a halottnak, hogy dolgozhatok rajta; hogy segíti az élőket, engedi, hogy gyarapítsam, elmélyítsem a tudásomat. Mielőtt hozzákezdene a gyakorláshoz, minden alkalommal mondok egy imát az elhunyt lelki üdvéért.

Kezdetben csak heti egy-két alkalommal végeztem a gyakorló- vagy

modellezett műtéteket. Kezdetben egy ócska, egy irányban mozgatható mikroszkóppal dolgoztam, ezzel szenvedtem éveket. Mindig a holttestet kellett az esz-közkhöz igazítani: meg kell vallanom, rettenetes volt. Aztán rájöttem, hogy a relatíve olcsó ipari kis mikroszkóp is kiválóan alkalmas erre a feladatra. Voltak olyan évek, hogy heti négy nap is lent voltam a boncteremben, mivel még kevés betegem volt. (Ma mindennap ott kezdek reggel hatkor, és hétig, fél nyolcig ott vagyok.) Nem volt gusztusos a bonctermi munka. Keveset találkoztam gyakorló manuális orvos kollégával. Vajon miért? Hiszen egyértelmű az a hatalmas előny, szakmai biztonság, amit ott szerezhet az ember nap mint nap. Bizonyítékom van rá! Hiszen a középkorban elinduló sebészet nagymesterei, nem is tudom, meddig, állandóan a bonctermekek látogatták! Miért maradt el ez teljesen mára? De a művészek is: gondoljunk csak *Leonardo da Vincire* vagy *Michelangelóra*. Tökéletes anatómiai tudással rendelkeztek, amit holttestek boncolásával szereztek meg.

Vajon miért maradhatott el a bonctermi munka a jelenkor sebészetében? A választ több mint egy évtizede *Szent II. János Pál* pápa adta meg, amikor emlékeztetett arra, hogy Európa és a fejlett világ az élet helyett a halál civilizációját építi. Az önző fogyasztással, a napi százezernél több abortusszal. És paradox módon legjobban a halál elől menekül. Ezért fiatalítják magukat az öregedő film sztárok vagy sokan mások, minden eszközt bevetve az öregedés, a halál közeledte ellen.

Minden félelem a halálfélelemre vezethető vissza. Az állandó találkozás a halottakkal – ráadásul felboncolt testekkel – pedig óhatatlanul a halállal való közelségre emlékeztet. Ezt nem szeretik az orvosok. Abban a pillanatban, hogy vége van egy sikertelen újraélesztésnek, úgy eltűnik mindenki, hogy se híre, se hamva. Az elparavánózott haldoklót sem látogatja már az egészségügyi személyzet a nővéren kívül. Már jócskán keresztény orvosnak vallva magam, döböntem rá, hogy a haldoklókkal mi, orvosok nem törődünk. Már nem tudunk segíteni, kész, vége a feladatnak.

És egyszer hirtelen megálltam egy haldoklónál. Pár éve történt, egy ügyelet utáni kora reggel viziten. Megfogtam a kezét és megsimogattam. Arca kisimult, nyugodt lett – és meghalt a kezeim között. Átkísértem. Szeretetlenben, ahogy Teréz anya tanította. Milyen jó az ő gondolatait olvasni, aztán milyen nehéz megtenni, amit mond. Minden elismerésem a Hospice dolgozóinak: döbbenetes munkát végeznek. Átkísérni szeretetlenben a haldoklót.

Sokszor félnek a haláltól az orvosok. Engem is utolért ez a kiégettség, hiába imádkoztam: egyszerűen elegem lett a boncteremből, a felboncolt testekből, a rám fröccsenő hullanedvekből, a halottak véréből. Nem is mentem vagy egy hónapig, ugyanakkor éreztem, hogy a tudásom így kopni fog. Ezt érezheti egy sportoló is, amikor leáll az edzésekkel. Óriási tévedés, hogy a könnyebb műtétekkel fenntartható a műtéti mozgásrutin. Erre jók a friss holttesteken elvégzett boncműtétek. Ezeket lehet úgy végezni, hogy ne sérüljenek a kegyeleti szempontok. Imádság közben jutott eszembe az a teljesen új gyakorló módszer, hogy a felvágott hasi szervekből (lép, máj vagy akár tüdő) olyan daganatokat lehet modellezni az agyban, amelyek teljesen követik a kóros képet. A tokok és rétegek lefejtése, ami az egyik legfontosabb, 90 százalékgig modellezhető az úgynevezett cadaver [halotton végzett] műtéteknél. Csak bírni kell lelkileg. És én se bírtam, hiába imádkoztam. Utána elkezdtem imádkozni azért a rózsafüzért, hogy adjon nekem az Úr valami olyan ötletet, amitől bírom.

És megint megkaptam a kreatív gondolatot, újból bizonyítva az imádság erejét a tudományban. Ezúttal egy mentális ötletet kaptam. Felidéztem – mert mélyen megérintett -, amikor Teréz anya azt mondta, hogy a szenvedőkben fel kell ismernünk az élő Krisztust. Ezért végzünk annyi szentségimádat. Teréz anyát kérdőre vonták, hogy miért nem járják még többet az utcákat, mert sokkal hasznosabb lenne az imádság helyett a segítség. Ez az emlékezés-felidézés történt, amikor az elmém következő gondolatát kaptam felülről, ima közben: „Ismerd fel Krisztus keresztről levetett, véres, gyakorlatilag feltrancsírozott,összeszurkált,

agyonvert testét a felboncolt holttestben! Undorodsz tőle?” Hát persze, hogy nem! Elfutottam volna a keresztről, amikor a tanítványok és az asszonyok levették Jézus testét a keresztről? Jó kis keresztény lenni! És amikor ez a kreatív spirituális ötlet a Jóisten kegyelméből beesett, onnantól minden bajom elmúlt, és a mai napig is szívesen megyek boncterembe. Megszerettem a halott emberi testeket, amióta Krisztus halott testét is felfedezem bennük. Fontos, hogy a gyakorlás előtt akár pusztá kézzel is megérintsem a kezüket, karjukat egy imádság kíséretében a lelki üdvükért.

És ezzel egyben megindult egy teljesen új képzési rendszer önmagam, és remélhetőleg a rezidenseim számára is. A világosodás útján nagyszerű gondolatok jönnek, raktározódnak – de mennyire válik hétköznapi életté? Ez a nagy kérdés. Misztikus élmények kevésbé vannak. Egyszer volt újra az 1998-as után.

Nagy nyomás alatt voltam, rengeteg volt a munka, s az egyéb nehézségek a politikai helyzetből fakadóan 2008-ban a Szt. János Kórházban. Egy szentségimádságban a városmajori nagytemplomban megmozdult a szentostya. Himbálózott a helyben, jobbra, balra, mintha szelíden „táncolva” azt üzenté volna: lazíts! Nem kell neked a világot megváltani, az már megtörtént. Próbáltam lazítani, de nehezen ment. Az emberbe visszatér a görcsösség mint bűn: a „mindig többet akarás”. Igaz, a hit nem elméleti kérdés, nem beszéd kérdése. Megtalálni a cselekvés és szemlélődés összhangját: ez a kegyelem.

„A sír üres” – ez hitre vezet, a hit pedig boldogságra. A boldogság sosem vezet hitre. Ma már mindenki hisz, a kérdés: miben? Ma már mindenki látja, hogy a véletlen rendetlenséget szül a vi-

lágban. A természetben óriási a rendezettség, és ez nem lehet a véletlen műve. Ha az ember egy véletlen műve, akkor a számítógép vagy az okostelefon is az. Tehát valamiféle Istenben mindenki hisz. A nagy kérdés, hogy milyen az az Isten? Olyan amilyenről az ördög beszél Ádámnak és Évának? Aki megnyirbálja a szabadságot, és ezért figyelmeztet, hogy arról az egy fáról ne egyél. Vagy pedig azért kéri, mert félt, óv, szeret? Olyan ez az Isten, hogy azt kéri: ha rosszat csináltál, kend másra vagy a kígyóra, ahogy Ádámék tették, és bujkálni előle? Vagy azt akarja, kérj bocsánatot, hogy megbocsáthasson neked, ahogy a házasságtörő asszonynak?

Olyan ez az Isten, hogy valahol van, és nem törődik veled, csináld az életed, ahogy akarod – vagy terve, célja van veled, hogy veled együtt csodálatos dolgokat alkoss? Mindenki hisz valaminek. Hisz Istenben is, de azért lekopogja a tutit. Vagy ha fekete macska átrohan, visszafordul. Vagy péntek 13-án nem csinálja, amit eltervezett, vagy nézi a jóslatokat, hogy ma boldog napom van-e vagy sem, és nem abból fakad a boldogsága, hogy hisz abban az Istenben, akit Jézus megmutatott.

Milyen Istenben hiszek? A kicsinyes haragvóban, aki várja, hogy vétkezzen és agyonvágjon? Így festi le szegény Nietzsche. Vagy az irgalmas Jóistenben hiszek? Olyan Istenben, aki létrehozta a naprendszert, a világot, és most azt mondja, kótyavetyéljétek el magatokkal együtt, vagy olyan Isten ez, aki irgalmas, megbocsátó, szolidáris és igazságos? Ez a nagy kérdés: milyen Istenben hiszünk? Mert mindenki hisz valaminek. Az én elvesztésével lehetek önmagam. Ha ezt megértem, nem félek semmitől. Minden, amit elveszíthetek, nem én vagyok. Amit el tudnak venni tőlem, nem én vagyok. Jézus, a szabad ember mindent elveszített! A keresztény ember szabad.

Átvétel az MNO-ról

(Részlet Csókay András könyvéből, amely hamarosan megjelenik a Szent István Társulat gondozásában.)

A szerző idegsebész

ISTEN SZERELMESLEVELE HOZZÁNK

Kedves Gyermekem!

Szomjas vagy?

Jöjj és igyál!

Én a vigasztalód vagyok.

Megvásároltalak, és teljessé teszek.

Gyönyörködöm benned, és igényt formálok rád, s úgy örülök neked, ahogy a völgyény örül a menyasszonynak.

Sosem hagylak cserben, és nem hagylak el.

FOGADD EL A MUNKÁMAT!

Ismerem sokféle vételkedet és hatalmas bűneidet, mégis elég neked a kegyelmem. Minden bűnödöt a hátam mögé vettem, lábammal eltapostam, és az óceán mélyére vettem!

A bűneid lemosattak, eloszlat-
tak, mint a reggeli köd, szétfosz-
lattak, mint a fellegek.

Ó, térj vissza hozzám, mert meg-
fizettem szabadulásod árát!

Haláladon teljes diadalt arattam.

Lefegyvereztem a gonosz fejedelemségeket és hatalmas-
ságokat, s megtörtem az ördög hatalmát, akinek hatal-
ma volt a halálon.

Boldogok, akik az Úrban halnak meg.

A menny polgára vagy.

Jöjj, örököld a számodra elkészített országot, ahol minden
bánatodat száműzöm, és nem lesz többé halál, szomo-
rúság, sírás és fájdalom.

HAGYATKOZZ AZ ERŐMRE!

Sok minden aggaszt és nyugtalanít téged; bizzál ben-
nem teljes szívedből!

Meg tudom szabadítani az istenfélő embereket a meg-
próbáltatásaikból.

Lelkem segít a nyomorúságodon.

Hadd erősítselek meg dicsőséges hatalmammal!

Nem kíméltem Fiamat, hanem odaadtam érted.

Ne adnék neked minden egyebet?

Menj tovább bátran, drága lélek!

Sose add fel!

Megsegítelek és támogatlak.

BÍZZ AZ URALMAMBAN!

Bizzál bennem mindig! Én vagyok az örök Kőszikla, a
Pásztorod, lelked Őrizője.

Veled leszek, ha mély vizeken és nagy nyomorúságokon
mész keresztül.

Átkeléskor nem fogsz belefulladásba a nehézségek folyói-
ba!

Áthaladáskor nem égsz meg az ellenállás tüzében; nem
emésztenek meg a lángok.

Ne aggódj hát.

Én sosem fáradok el, és nem alszom.

Melletted állok.

Az Úr angyala táborozik körülöttem.

Elrejtelek jelenlétem oltalmában.

Előtted megyek, irányítva lépteidet, és gyönyörködve
életed minden részletében.

Ha megbotlasz, nem esel el, mert kézen fogva tartalak.

Azon az úton vezetlek, amely a legjobb az életednek.

Háborúk törnek ki közel és távol, de ne ess pánikba.

Én legyőztem a világot.

Semmi felől ne aggódj, inkább imádkozz mindenért.

Szeretetem pajzsával veszek körül.

Termékennyé teszek a szenvedés földjén, a hamut
szépségre, a gyászt örömmre, a csüggedést dicséretre cse-
rélve.

A levert és csüggedő lélekkel lakom.

Új lelket adok beléd, és ismét talpra állítalak.

Egész éjjel folyhat a sírás, de reggelre megjön az ujjon-
gás.

Ha én vagyok veled, ki lehet valaha ellened?

FOGADD EL SZERETETEMET!

Átkarollak, elhalmozlak figyel-
mességgel, és úgy vigyázom rád,
mint a szemem fényére.

Nagy örömmel örvendezem raj-
tad.

A veled kapcsolatos gondolataim meg sem számlálha-
tók; több van belőlük, mint a homokszemekből!

Soha semmi nem választhat el a szeretetemtől.

Sem halál, sem élet, sem angyalok, sem démonok.

Sem a mai félelmeid, sem a holnapi aggodalmaid, még a
pokol erői sem tarthatják távol szeretetemet.

Néha azt mondod: „Elhagyott az Úr, elfeledkezett rólam
az Úr.”

De elfeledheti-e a csecsemőjét egy anya?

Megszünhet-e a szeretete méhének szülőtte iránt?

Még ha ez lehetséges volna is, én akkor sem felejtenelek
el téged!

Krisztusnak, az én büntelen, szeplőtelen Báránynomnak
a drága, életadó vérével fizettem érted.

Senki sem ragadhat el téged tőlem. Lásd, a kezemre
írtam a neved.

A barátomnak nevezlek.

Hiszen még a hajszálaid is számon vannak tartva.

Ne félj hát; becses vagy nekem.

Add nekem a terheidet; én gondoskodom rólad.

Tudom, milyen gyenge vagy, s hogy porból vagy.

Add nekem minden aggodalmadat és gondodat, mert
gondom van arra, ami veled történik.

Ne feledd, hogy kéznél vagyok.

Jöjj hozzám, amikor kimerültél és súlyos terheket ci-
pelsz, s én nyugalmat adok neked.

Gyönyörködöm benned, és megbízható vagyok; megtar-
tom az ígéreteimet.

Jöjj, és idd az élet vizét!

Alkotód és Atyád,

Isten

Max Lucado

TANÚSÁGTÉTEL

Nagyon jól emlékszem, hogy a megtérésem előtt a teljes kétségbeesés szélén álltam. A gyónás után viszont mérhetetlen békét és örömet éreztem, mely elárasztotta a szívemet, de még ennél is erősebben éreztem a csodálatos, megbocsátó szeretetet! Kívülről nézve bizonyára jó családnak neveznék családomat. Persze, semmiben sem szenvedtünk hiányt, sem én, sem a fiatalabb testvéreim. Jó katolikus nevelést kaptunk, és a szüleink külföldi játékokkal pótolták azt, hogy nem voltak velünk. A többi gyereknek volt mire irigykednie... De íme a bizonyíték, hogy a pénz nem boldogít. A bőség ellenére mindig hiányzott valami. Elsősorban a szülők hiányoztak, akikhez bármilyen problémával mehettem volna; a szülők, akik átölelnek, biztosítanak a szeretetükről, megvigasztalnak a gyermeki bánatokban... Bár a szüleim mindig gondoskodtak rólam, az volt az érzésem, hogy ezt csak kötelességből teszik. Mindig hiányzott a biztonságérzet és a család melege. Ma már semmiért sem teszek szemrehányást a szüleimnek. Próbálok megérteni, hogy az anyukámnak, aki gyakran egymaga volt velünk, törődnie kellett az egész háztartással és a kistestvéreimmel is, akik még nem tudtak gondoskodni magukról. Rengeteg kötelessége mellett már nem maradt ereje foglalkozni a legidősebb lányával, aki kénytelen volt megtanulni egyedül megoldani a gondjait...

S így, ahogy évről évre növekedtem, velem együtt nőttek a féltelmeim és komplexusaim, a szégyenlősség, a kisebbségi érzés, de mindenekelőtt az az erős érzés, hogy nem szeretnek. Valahogy kezelnem kellett ezt a sok negatív érzést, ezért már gyermekkoromban megtanultam a fantáziavilágomba menekülni. Azt képzeltem, hogy valaki más vagyok, s így átélhettem mindazt, ami hiányzott a mindennapi életemből.

Serdülőkoromban a világom fölött átvették az uralmat a televízióból és színes magazinokból ismert sztárok. Beléptem a sztárok és a média világába, és olyan dolgokkal foglalkoztam, melyekhez még túl fiatal voltam... Mekkora hatással van a fiatalokra a hamis média! Elég megnézni pár képet, elolvasni pár interjút a sztárokkal, akik azt állítják, hogy boldogok, mert híresek és gazdagok, s a fiatal egész addigi értékrendje kipukkad, mint egy szappanbuborék.

Így hát az élet iskolája után nem láttam semmi rosszat abban, ha valaki már tizenhét éves korban elkezd a szexuális életet... Attól a pillanattól kezdve, amikor kétes újságokat vettem a kezembe, megszűntem gyermek lenni, pedig mindössze 12 éves voltam.

Tisztátalan gondolatokkal kezdődött, ehhez később hozzáadódott az önkielégítés. A színes magazinok képeit egy idő után már keveselltem, ezért pornográfiát vettem a kezembe. Közben meg minden vasárnap templomba jártam. Nem tudtam, hogy amit teszek bűn, így nem gyóntam meg és magamhoz vettem az Oltáriszentséget! De valami nem volt rendben. Lelkiismeret-furdalásom volt, és bármilyen messze akartam szaladni előle, éreztem, hogy a viselkedésem nincs rendben. A pillanatnyi élvezet nem hozta meg a vá-

gyott boldogságot. Épp ellenkezőleg, nagyon rossz gyümölcsöket hozott az életembe. Az önkielégítés menekülés volt a problémáim elől, gyógyír a sikertelenségre és szomorúságra. De csak egy pillanatnyi feledést adott, aztán minden kettőzött erővel tért vissza, újabb adat lelkiismeret-furdalással... Állandóan szomorú voltam. Emberkerülő lettem, egyre zárkózottabb, szégyenlősebb és idege-sebb voltam...

Nem voltak barátaim—csak egyetlen Barátom. Isten mellett volt e szörnyű időszak alatt is. A bensőmben szüntelenül hallottam a hangját, mely hazahívott engem, a tékozló leányt... Sokáig menekültem a hangja elől, míg végül már nem tettem úgy, mintha nem hallanám. Olyan volt, mint a megvilágosodás — már nem hazudtam magamnak, elismertem az igazságot. Megvallottam a bűnöm, önmagam előtt és Isten előtt is, és rögtön életgyónásra mentem.

Nem hiszem, hogy az az ember, aki nem él tisztaságban, elmondhatja, hogy boldog! Nagyon jól emlékszem, hogy a megtérésem előtt a teljes kétségbeesés szélén álltam. A gyónás után viszont mérhetetlen békét és örömet éreztem, mely elárasztotta a szívemet, de még ennél is erősebben éreztem a csodálatos, megbocsátó

szeretetet! Ezt kerestem mindig is. Soha nem felejttem el azt a csodálatos napot. Nem is tudtam kifejezni Jézusnak a hálámat azért, hogy megmentett. Tudtam, hogy ezt csak úgy hálálhatom meg, ha életemet az ő kezébe teszem. Tisztaságot fogadtam. Néhányszor még elbuktam, de elég gyorsan vettem véget a függőségemnek, öt hónap múlva már teljesen tiszta voltam. Így válaszoltam az

irgalmas szeretetre, melyet megtapasztaltam—én, aki annyira megbántottam Istenet. Akkor tizennégy éves voltam..

Így indultam el vele az utamon. Bekapcsolódtam a plébániánk ifjúsági közösségébe. A közösségnek köszönhetem, hogy kezdtem átalakulni, megnyíltam a világ felé, csodálatos barátokat szereztem, és kigyógyultam a komplexusaimból.

De az ördög nem alszik. Ezért is írom ezt a tanúságtételt, hogy mindenkit, aki a tisztaságért harcol, óva intsek a túlzott önbizalomtól és az éberség ellankadásától. Én elkövettem ezt a hibát. Elértem egy bizonyos fokú lelki érettséget, és megszűntem éber lenni. Négy tisztaságban élt év után talán már biztos voltam benne, hogy semmi sem fenyeget. Már nem voltam alázatos, és nem kértem Isten segítségét. Elhittem, hogy magam is boldogulok.

Abban az időben egy nagyon rossz élményben volt részem: szétesett a kapcsolatom azzal a fiúval, aki nagyon fontos volt nekem. Nehezen viseltem, és épp ekkor tért vissza a régi kísértésem, hogy a pillanatnyi élvezethez meneküljek. Nem bírtam ellenállni. Az önkielégítés visszatért.. Azóta három év telt el, de én még mindig a foglya vagyok. Most már tudatosítom, hogy ez milyen súlyos bűn, mégsem vagyok képes legyőzni. Folyton elbukom, aztán újra fölkelek. Van úgy, hogy néhány hetet teljes tisztaságban élek, aztán mintha valami elpattanna, és előlről kezdem a küzdelmet. De sok dolgot megtanultam. FOLYTATÁS A KÖVETKEZŐ OLDALON!

A tisztátalanság egy nagyon erős függőség, és az éberségünknek nem szabad lankadnia! Az ember itt nem győzhet a saját erejéből. Szüksége van Istenre és az ő kegyelmére. Tudom, hogy ez úgy hangzik, mint egy el-koptatott frázis, de amíg az ember ezt nem érti meg teljesen, addig semmire sem megy. Ezért fontos mindig imádkozni és szentséghez járulni.

Az állandó bukásaim alázatra tanítottak. Valamikor azt hittem, hogy sikerül a saját erőmből győznöm. Ez lehetetlen! Soha ne próbálj egyedül harcolni, szükséged van Istenre! Míg ezt nem érted meg, nem fogsz győzni. Másfelől viszont nem hagyhatsz mindent csak Istenre, az ő kegyelmének segítségével nekünk kell alakítanunk magunkat, a jellemünket és az akaraterőnket. Ne várj olcsó sikert, mert ami jó, az mindig sokba kerül!

Minden tisztaságban átélt nap győzelem, újabb bizonyíték, hogy lehet így élni. Az ár ellen akarok úszni, ezért úgy döntöttem, hogy belépek a TSZM - be. Erre buzdítok mindenkit, aki a tisztaságáért harcol. Ne féljete, tegyétek meg bátran ezt a radikális lépést! Szükségünk van Istenre, szükségünk van az imára, és szükségünk van a közösségre! Megtapasztaltam, hogy milyen fontos a közösség, mely segít a nehéz pillanatokban. Arra is buzdítalak titeket, hogy tanuljatok meg önzetlenül adni—ez szaporítja a jót az emberek között, és ellensúlyozza a rosszat. Már néhány éve részt veszek a fiatalok önkéntes szolgálatában.: gyerekeknek, öregeknek és fogyatékosoknak segíték. Nehéz elképzelni, mekkora örömet szerez az ilyen segítség. Az is fontos, hogy megbecsássunk, és legyünk jóindulatúak a körülöttünk élő emberekhez. Lépésről lépésre építem a jövőm jóindulatomat. Nem engedem, hogy a függőség tönkretegy az életemet! És te?

Szandra

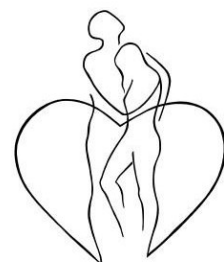
Tiszta Szívek Mozgalma

Nem létezik reménytelen helyzet azok számára, akik gyöngeségeiket, bűneiket, rabságaikat és sebeiket gyermeki bizalommal mindennap Jézusnak adják át, és a szeretet tanítása szerint próbálnak élni. Bizz Jézusban, aki a Tiszta Szívek Mozgalmának lelki közösségébe hív téged, hogy átéld vele a szeretetben való érlelő-

désnek, jellemed alakításának és a tiszta szív megszerzésének megismételhetetlen kalandját. Mielőtt belépnél ebbe a nagy lelki közösségbe, menj el gyónni, majd miután magadhoz vetted az Oltáriszentséget, add át magad teljesen Jézusnak a Felajánló ima szavaival. A test, mely küzd a lélek ellen, és nem akarja alávétetni magát neki, veszélyezteti az emberi személy lelki egységét. Minden reggel imádkozd el ezt az imát, ez segíteni fog abban, hogy ne feledkezz el a TSZM tagjainak kötelezettségeitől, és meg is valósítsd azokat; hogy ne add át magad a csüggedésnek, hanem minden súlyos bukásból gyorsan kelj fel a kiengesztelődés szentségében, hogy így a megszentelő kegyelem állapotában élhess. Feltétlenül szükséges, hogy napi rendet állíts össze magadnak, melyben jelöld ki az imára, a munkára és a pihenésre szánt időt. A rendtelenségnek csak az ördög örül, mert úgy könnyebben csábítja az embert a bűn tévútjára. Írd fel a napi programodat, és következetesen, pontosan valósítsd is meg! Feltétlenül szükség van az önfegyelemre is, és fontos, hogy ne add át magad a kedvetlenségnek, hiszen önmagunk alakítása nélkül nem lehet hitben élni, sem a szeretetben érlelődni. Légy igényes önmagaddal szemben, küzdj az önzésed ellen, és határozottan óvakodj mindenféle rossztól (vö. *ITesz* 5,22)! Ne add át magad a változó hangulataidnak és érzéseidnek! Ne feledd: minden, ami értékes, az fáradságos munka, kitartás és önmegtagadás eredménye. Ne feledkezz meg arról sem, hogy a TSZM-ben önmagunk alakításában fontos szerepe van a *Szeressétek Egymást!* magazin olvasásának is. Kérünk, írd meg nekünk a nagy eseményt, hogy beléptél a TSZM-be, és küldd el nekünk a személyes adataidat (nevedet, címedet, születési dátumodat és a belépésed dátumát), hogy beirhassunk a *Tiszta szívek könyvébe*, elküldhessük neked információs anyagunkat és személyre szóló áldásunkat. Jézus Krisztus arra kér titeket, küldjétek el szerkesztőségünkbe a tanúságtételeteket, hogy így másoknak is átadjátok tapasztalataitokat a hit, a szeretetben való érlelődés, valamint a bűn és a gonosz erők elleni küzdelem terén. Mindennap imádkozzunk egymásért, főleg a rózsafüzéért és az Isteni Irgalmasság rózsafüzéréért! Szívemből megáldalak titeket! *Átvétel a Szeressétek egymást! magazinból*

TSZM Felajánló ima

Uram, Jézus, hálát adok neked a határtalan szeretetedért, amely megvéd a rossztól; ha elbuktam, feleml a legnagyobb mélységből, és meggyógyítja a legfájdalmasabb sebeket is. Fölajánlom neked emlékezetemet, elmémet, akaratomat lelkemet és testemet a nemiséggel együtt. Ígérem, hogy nem létesítek szexuális kapcsolatot, amíg nem kötök szentségi házasságot. Elhatározom, hogy nem fogok vásárolni, olvasni vagy nézni pornográf tartalmú újságokat, könyveket, műsorokat, filmeket. (A lányok hozzátehetik: szerényen és egyszerűen fogok öltözködni, és igyekszem elkerülni, hogy öltözetem szemérmetlen gondolatokat vagy vágyakat keltsen másokban.) Ígérem, hogy mindennap találkozni fogok veled az imádságban, a Szentírás olvasásában, a gyakori szentáldozásban és a szentségimáadásban. Elhatározom, hogy rendszeresen fogok járulni a bűnbánat szentségéhez; nem hagyom, hogy bűnöm kedvem szegiék, s azonnal talpra álllok minden bukás után. Jézusom taníts meg rendszeresen alakítani jellememet, főleg hogy képes legyek uralkodni szexuális vágyaimon és érzelmeimen! Adj bátorságot, hogy mindennap szembeszegüljek a rosszal, távol tartsam magam a kábítószerektől, és kerüljek mindent, ami függőséget okoz, elsősorban az alkoholt és a dohányzást! Taníts meg úgy élni, hogy a szeretet legyen a legfontosabb az életemben! Szűz Mária, Édesanyám, vezess a hit útján a szeretet forrásához, Jézushoz, hogy csak benne bízam, és csak benne higgyek. Szent II. János Pál példáját követve szeretném magam teljesen neked ajánlani: >Egészen a tiéd vagyok, Mária!< Szeplőtelen Szívembe ajánlom magamat, mindazt, ami vagyok, minden lépésemet, életem minden pillanatát. Boldog Karolina, járj közben szívem tisztaságáért! Ámen.

Rövid ima

Manapság (is) többen írnak, mint ahányan tudnak olvasni, azaz megértik az eléjük tett szöveget – legyen az a saját kezük, sőt, eszük munkája. A fenti címmel kaptam a minap egy levelet. A címnek ellentmondó, hosszadalmas, kegyeskedő, önismételgető szöveg megköszönte az Úrnak a Torinói lepel reánk hagyományozását.

A Rövid ima 73 szó, 580 betű. nem tudom hány jószándékú, de figyelmetlen ész és szív továbbította ezt a bálványozásra hajló iratot, mire hozzám érkezett.

Krisztus urunk másként tanított bennünket imádkozni, mégpedig így: „Amikor pedig imádkoztok, ne szaporítsátok a szót, mint a pogányok. Azt gondolják ugyanis, hogy a sok beszédükért nyernek meghallgatást. Ne utánozzátok őket! Hiszen tudja a ti Atyátok, mire van szükségetek, még mielőtt kérnétek.” (Mt 6,7-8) Ezt követően tanított bennünket a legfőbb imánkra, a Miatyánkra, ami Máténál 60 szó, 350 betű. A messze legtöbbször mondatott katolikus imádság, az Üdvözlégy Mária az Angyali üdvölet evangéliumi szavaira támaszkodik, kiegészítése talán VI. századi. Terjedelme 35 szó, 235 betű – szóközökkel. Kevesebb a „Rövid ima” felénél...

Hajdan számos rövid imát tanultunk. Mindnek közös vonása, hogy Istennel való beszédként szembesít önmagunkkal, és kiséprűz bennünket lelki-vallási kényelmünkből.

Elsőként érdemel említést a keresztvetés: „Az Atyának és Fiúnak és Szentlélek Istennek nevében.” Keresztet vetni nem csak imádkozás előtt-után szokás, hanem útszéli feszület, templom, azaz minden olyan hely, vagy látvány előtt, ami a kereszt jelét viseli, és ezáltal a Szentháromságos Egy Istenre emlékeztet. Vagy amire az ő áldását kérjük: ételre, italra, otthonra, utazásra, stb.

Milliószor hánytuk már magunkra – milyen remek megállapítás: hánytuk! Remek, mert igaz: vajon mikor fogtuk föl teljes mélységében, hogy most az Atya, a Fiú és a Szentlélek nevében gondolkodunk és cselekszünk?! Hogyan néznénk ki most, ha a Mindenható mindannyiszor – csak egy icipicit – az orrunkra koppintott volna, amikor szórakozottan, oda sem figyelve, gépiesen hánytuk magunkra...

Belegondoltunk-e, hogy az „Ámen” a ráhagyatkozás szava. Ropant mély hitet igényel, hiszen jelentése „úgy legyen”, más szóval: „legyen meg a Te akarod”! Akkor is, ha ez terhetek ró rám. Netán az életembe kerül... A Getszemáni kertben Jézus így mondott áment megfeszíttetésére: „Atyám, ha lehetséges, kerüljön el ez a kehely, de ne úgy legyen, amint én akarom, hanem amint te.” (Mt 26,39)

Gyakran sóhajjtuk: Édes, jó Istenem!” „Uram Istenem!” Vajon a szánkkal, vagy a szívünkkel is örülünk, hogy nekünk az Úr édes?

A török elleni harcok idején a magyar katonák egyetlen szót kiáltva rohantak a csatába: „Jézus!” Többre talán nem is volt ideje némelyiknek, mert hullottak a golyók, a nyilak... De kell ennél több?

A szüntelen imádkozásról a Megváltó nyomán (Lk 18,1) sok helyen, különösen Szent Pálnál olvashatunk az Újszövetségben. Ennek egyik gyakorlata a Jézus ima: „Uram Jézus Krisztus, irgalmazz nekem bűnösnek!” A gyakorlott hívő egy idő múlva lélegzetvétele ritmusára mondja, majd nem is ad hangot, csak lélegzik, és a szövegre, bűneire, meg bírójára, Jézusra gondol. Folyamatosan. A középkorban a pokoljárók imájának tartották. Ha úgy tetszik, páncéljának, ami megvédi őket a sátáni támadásoktól.

A keleti Egyházban ma is imádkozzák, elsősorban a szerzetesek. Nem tudom, hogy minálunk miért került ki a szokásos imák közül. Személyes tapasztalataim szerint a Jézus-ima lélekerősítő-javító, betegséggógyító hatása páratlan.

Sok tekintetben emlékeztet rá Szent Bonaventura imája: „Uram vezess utadon, hogy beléphessek igazságodba, és szívem örvendezve félje nevedet!” Családok, barátok, imaközösségek természetesen többes számban mondják.

Mesterünk és szentjei nem azért tanítottak bennünket imádkozni, hogy lyukas ereszcatornaként locsogjunk, hanem hogy tanuljuk meg szavainkat egyesíteni gondolatainkkal, gondolatainkat tetteinkkel, hogy az Úr békéjének eszközeivé legyünk, miként Szent Ferenc kérte.

Czakó Gábor
átvétel a *Keresztény Élet* c. folyóiratból

Lizzy Velasquez

«A betegségem áldás»

Az amerikai Lizzy Velasquez 1,58 cm magas, és mindössze 27 kg. Egy olyan ritka betegségben szenved, amely miatt nem tud hizni. A bőre gyorsabban öregszik, mint más embereké, egyik szemére pedig vak.

A születésemkor az orvosok közölték a szüleimmel, hogy sohasem fogok tudni beszélni, mászni, járni, sőt, még gondolkodni sem. Istennek azonban más terve volt az életemmel.

A szüleim hívő keresztények. Kezdetől fogva úgy bántak velem, mintha teljesen egészséges lennék. Csak az óvodában tűnt fel nekem, hogy más vagyok, mint a többiek. A gyerekek megbámultak, és ordítva futottak el, ha közeledtem feléjük.

Minél idősebb lettem, annál nehezebb volt számomra. Nem nézhettem úgy tükörbe, hogy ne undorodtam volna magamtól. Úgy tíz évesen határozottan dühös lettem Istennel. Nem értettem, miért büntet ezzel a betegséggel.

Amikor középiskolába kerültem, a Youtube-on felfedeztem egy videót. A következő címet adták neki: „A világ legcsúnyább nője.” Nyolc másodpercen keresztül látható volt egy rólam készült fénykép. Ezt a videót négy millióan játszották le, és ezrével érkeztek hozzá kommentárok. Az emberek ilyesmit írtak: „Ez egy szörny” vagy: „Kérlek, tégy egy szívességet a világnak, és lödd fejbe magad...”

Eleinte csak úgy patakozott a szememből a könnyek. De aztán világossá lett számomra, hogy döntenem kell, kinek hiszek. Azoknak a vadidegen embereknek, akik kommentárokat írtak az interneten? Vagy Istennek, aki rendkívülinek és értékesnek tart?

Vajon életem hátralevő részében az önsajnáltnak kellene émesztenie, amiért egy olyan betegségben szenvedek, amelyre senki sem talál magyarázatot? Azért búslakodjam, mert máshogy nézek ki, és egyik szememre nem látok? Vagy hálás leszek Istennek mindazért, amim van? Azokért az adományokért, amelyeket Ő belém helyezett. Azért, hogy legalább az egyik szememmel látok. Vagy például azért, hogy csodaszép a hajam.

Én pedig döntöttem. Attól fogva egyes-egyedül Jézusban akartam bízni – minden tekintetben! Életem minden nehézségében az Úr az én kösziklám. Egyszerűen olyan jó, hogy beszélhetek Istennel, és tudhatom, hogy Ő mindig a rendelkezésemre áll.

Isten úgy határozott, hogy én legyek azon három személy egyike, akik ebben a rejtélyes betegségben szenvednek. Tehát pontosan tudta, hogy meglesz az erőm az elhordozására. Csakis Isten kegyelméből vagyok képes rá, hogy ma ilyen jól, örvendezve és boldogan éljek vele együtt. Mi több, Isten felhasználja a betegségemet, hogy másokat megáldjon. Mivel beteg vagyok, bátoríthatok olyanokat, akiknek nincs önbecsülésük. Kívülről nézve talán megpróbáltatásnak tűnhet ez a kór. De megtapasztalom, ahogy Isten áldással teszi a betegségemet.

Forrás: Miriam Hinrichs, www.livenet.ch

Ökumenikus vetélkedő

Az Ökumenikus imahét keretében került megrendezésre a Művelődési Házban január 23-án, szombaton, a Lukács evangéliumával kapcsolatos vetélkedő.

Nagyon jó érzés volt ennyi érdeklődő embert látni egy helyen, ilyen közösségben. Böven akadt versenyző, szurkoló és vendéglátó egyaránt. 9 katolikus és 3 református csapat mérkőzött meg egymással. Lukács evangéliumából mindenki lelkiismeretesen felkészült, ezt tükrözi, hogy a csapatok hasonló eredménnyel végeztek a változatos feladatok során. Minden korosztályt egyaránt megmozgató, színes program volt. Örülök, hogy a részese lehettem. Köszönöm szépen, Lóránt atya!

A vetélkedőt követő, jó hangulatú agapé után minden versenyző, kedves emlékként egy hűtőmágnest vihetett haza, a következő üzenettel: „Legyetek egymáshoz jóságosak, irgalmasak.” (Efezus 4,32)

*Szép Marcell
Timóteus Kör*

HOZZÁVALÓK:

Hozzávalók:
3 dl tej,
3 dkg élesztő,
1 evőkanál porcukor,
5 dkg vaj,
2 tojássárgája,
1 pohárka rum,
50 dkg liszt

ELKÉSZÍTÉS

3 dl tejet meglangyosítunk, belemorzsolunk 3 dkg élesztőt és beleteszünk 1 evőkanál porcukrot. Amikor az élesztő megkel, 5 dkg vajjal, 2 tojássárgájával, 1 pohárka rummal, késhegynyi sóval és 50 dkg liszttel közepes keménységű kelt tésztát készítünk. Nagyon jól kidolgozzuk, ennek következtében elég lágy tésztát kapunk. Langyos helyen másfélszeresére kelesztjük. A kelés után nyújtódeszkára borítjuk, és ujnyi vastagra nyújtjuk. Fánkszagatóval vagy pohárral kiszaggatjuk, ruhával letakarva 30 percig kelesztjük. (Ha tovább kelesztjük, nem baj). A fánkot középforró olajban egyenletes tűzön sütjük. (Fritőzben is lehet.) A sütésnél vigyázzunk arra, hogy a deszkán fekvő fánk felső része kerüljön az olajban alulra. Sütés elején az edényt fedjük be. Megfordítás után vegyük le róla a fedőt. A pirosra sült fánkot szűrőkanállal szedjük ki, és még melegen szórjuk meg vaníliás porcukorral.

Tóthék szalagos fánkja

JÓ ÉTVÁGYATI!

ESTI HÍRADÓ AZ EURÓPAI KALIFÁTUS- BÓL A KERESZTÉNYSÉG UTÁNI I. SZÁZAD IDEJÉN

Tegnap felrobbantottuk a kölni dómot. A jövő héten megkezdik az Eiffel-torony bontását. Állítólag taizéi szerzetesek bujkálnak a megmaradt román templomokban. Aki észleli őket, jelentse az Irányító Sátornál.

Nürnbergben végéhez közeledik az európai miniszterelnökök pere. A vádlottak lefejezése nyilvános lesz, a részvétel ingyenes. Kívánunk minden igazhívőnek kellemes szórakozást! Lipcsében a holdtöltei táborúthöz kottákat gyűjtenek. Bach és Mozart előnyben! A torinói volt Fiat gyár hozzáfogott a lópatkók és kardok sorozatgyártásához. Aki a termékekből nagy tételben rendel, ajánlékba kap egy láda damaszkuszi pengét. Magyarországon lázadás tört ki, amikor kitudódott, hogy a kocsmákban tilos a borfogyasztás. Azon is zúgolódnak, hogy az illegális disznótorok fogásait be kell szolgáltatni a kutyamenhelyekre. Megtorlásul egyelőre megelégszünk a polgármesterek karóba húzásával.

Kérünk nagy teljesítményű munkagépeket a római katakombák földdel való betömésére. Ezentúl az autópályákat homokkal borítjuk, hogy az állami tévék könnyebben ügethessenek. Az elkobzott nemzeti zászlók központi égetése a londoni Wembley Stadionban kezdődik, közvetlenül a Beatles-lemezek látványos bezúzása után. Aki egy régi versre rátalál és azt példásan beszolgáltatja, cserébe kap egy díszpéldányt az Ali baba és a negyven rabló című kötelező olvasmányból.

Pillanatnyilag tanácstalanok a pálos partizánok ügyében. Állandóan átvágják a Czesztochowa köré telepített drótakadályokat. Kiadtuk az elfogató parancsot a Fekete Madonnára, de a lakosság azt állítja, hogy mennybe ment. Barcelonában a Gaudí-féle székesegyház romjain árverést hirdetünk. Megvételre ajánlunk egy megmaradt Picasso-képbe csomagolt katalán ereklyét. Kikiáltási ára húsz birkabőr.

Az utazási irodák még néhány helyet fenntartanak az Európai Unióból menekülők számára. Ígéretük szerint a kérelmezőket a biztonságos mongol sivatagba szállítják. Akinek még van építő javaslata a Kalifátus boldog jövőjéhez, hívja a 00/666-os telefonszámot. Jutalmául övé a pápa piros cipője. Leszedtük a lábáról, mielőtt a Tiberisbe lőttük. Mára ennyi elég. Pihenjenek jól, álmodjanak szépeket ezeregy éjszakán keresztül!

Esti ima a földrész utolsó keresztényeinek egyikétől

Jézus átszúrt oldalából vér és víz folyt ki, a szemtanú így látta. Amit most látunk, az más. Ez a világ bombáktól, mérgektől, pénzek-től átszúrt oldala. Vérzik a világ. Mint a kiomló víz és vér, ömlik az ember. Menekülnek, de hová? Kihez? Elérhetik a Kánaánt, ha hamis vágyaktól fertőzöttek? A világért életét adó rám kérdez: hol van Ábel, a testvéred? Nem válaszolhatom, hogy két nap óta fázik a gyűjtőponton, a sárban és a piszkában. Uram, én nem menekülhetek el. Valakinek maradnia kell. Hadd legyek mentésükre a tíz igazak egyike! Uram, add, hogy lobbanjon még mécsesem lángja! Hadd adhassam át tüzedet az utánam jövőknek, aztán majd gondold rám, ha a Te országod eljön!

Balás Béla püspök

Öt front, amit tartani kell

A civilizáció soha nem volt olyan gazdag és erős, mint ma, mégsem volt még soha ennyire törékeny és nyomorúságos az emberi létezés. A kultúremler a XXI. századra ötfrontos háborúba kényszerült. Ellenségei az alábbiak.

I. A cégek mohósága

A civilizált emberiség fenyegető defenzívába szorult a multinacionális nagyvállalatokkal, a fékevesztett kapitalizmus bolygót és embert ledaráló önzésgépezetével szemben. A részvénytársaságok kapzsisága, a profit logikája, a piac minden problémát megoldó, láthatatlan keze látványosan számolja fel a légkör oxigéntartalmát, a munkavállalói jogokat, a nyugati ember humánumbába vetett végső illúziókat. Ma a mamutvállalatok már nem olcsóbb vagy jobb minőségű termékekkel, hanem pusztán nagyságukkal, marketing-költségvetéseikkel, nyers tőke- és lobbierjükkel garantálják részvényeseik számára a napi profitot. A környezet, a kultúra és minden, ami pénzben nem mérhető, szilánkjaira hull a kezeik között. A civilizált emberiségnek a XXI. században szembe kell szállnia a multinacionális részvénytársaságokkal, feldarabolni és átláthatóvá tenni azokat, kulturális hatásaitól megvédeni a közösségeket, a magánszférát és a tudatot. A nagyvállalatok inváziójának legfőbb terét a propagandaszközökkel módszeresen gerjesztett fogyasztási hisztéria hozza létre: nyilvános tereket felparcellázó hirdetések, szlogenekkel értékesített politikások, az emberi tudattalan aljas szándékából, előre megfontoltan, bünszövetkezetben elkövetett manipulálása. Ez a harc nem a profittal vagy a tőkével szemben zajlik, mindössze azért, hogy ne engedjük a versenyt ott, ahol annak helye nincs, igazságtalan és értelmetlen. A feladat: lépésről lépésre helyreállítani a „piac” szó eredeti jelentését.

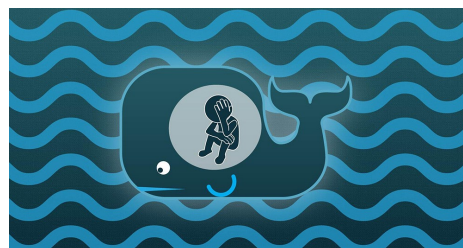
II. Az állam zsarnoksága

A civilizált emberiség a XIX. században feltalálta a Nagy Megmentőt, a nemzetállamot, amely majd mindenkit megvéd, igazságos szabályokat hoz, és öröködik a közjó felett. Csak-hogy az államot nem egyedül a polgárok szemelték ki maguknak, vezetéséért hamarosan ott tolongtak a legsötétebb politikai szekták meg az azokat vezető Sztálinok és Hitlerok, akik aztán közjó helyett transzportokat szerveztek, megszegődöröket lóttak tele, padlásokat söpörtek, államosítottak meg kolhozosítottak. Ezen a fronton 1945-ben és 1989-ben akkora áttérés történt, hogy az államok a bolygó nagyobb részén ma már csak tiltanak, korlátoznak, uszítanak, adókkal és bírságokkal lerabolnak, cégekkel összefonódnak, proxyháborúkat pénzlenek, vagy kisebb országokat rohannak le. Az állam valamennyi közt a legrettenetesebb zsar-

nok, egy problémát az államhatalom megerősítésének árán kezelni az emberiség történelmének legveszélyesebb játéka.

III. A tömeg emberalattisága

A reklámok hazugságai a plázák és italkimérések közönségének egóját minden korábbinál nagyobbra hizlalták. A vertikális népvándorlás nyomán a civilizált emberre özönlő csöcselék lételménye, hogy a világ őerte van. A politikus a szavazataért hempereg a mocskokban, és csinál magából bohócot, ha kell, kulturális szereplők tolaokdnak lájkjaiért, elégedett böffentéséért. A cégek olyan termékeket állítanak elő, amelyeket ő már rég megérdemelt, hogy az élete kényelmes, teljes és boldog legyen. A tömegember a kultúra, a politika és a gazdaság új mértékegysége lett. Aki nem ért vele szót, aki nem szolgálja ki, azt az ezerarcú szörny haladéktalanul diszlájkolja, kommentfalakon zsigereli és csontozza ki. Aki nem képes fél mondatban elmondani, hogy mit akar, az mehet a szemétre Thomas Mann meg a társai mellé. Amelyik film cselekménye nem visz kellő mennyiségű erőszakot és nemiséget a vászonra, az mehet a művész moziba, ott majd be is ülnek rá négyen. A tömegdemokráciában nincs többé népakarat vagy népszuverenitás, csak hatalmas, tisztázatlan céges háttérű kampánypénzek meg az okatlan proletár, aki kiválasztja a neki tetsző plakátot, démont és hazugságot, hogy aztán újabb négy éven át vásároljon, zabáljon, vedeljen és bámulja a tévét azzal a jóleső tudattal, hogy ennek a világnak mégis csak ő a királya. A vertikális népvándorlás ellen belső limest kell építeni – az interneten, a környezetünkben és önmagunkban. A XXI. század elodázhatatlan teljes kiáradását, amelyben az emberi öntudat új Atlantisz módjára elmerül.

V. A pszichopáták lelketlensége

Mindennapos tapasztalat a politikában, a munkahelyeken, a bűnügyi hírekben, de akár a párkapcsolatokban is a lelkiismeretlenség, a gátlástalanság, az erkölcsi érzék hiánya. A pszichopátiáért felelős gén mindig is ott dolgozott a populáció bizonyos részében, csak-hogy az erkölcsi fogyatékosok a modernitás közegében többé nem hátrány, hanem sikerrecept. A pszichopatagén mára legyártotta a szociopatamémet, amely az antiszociális működésből világrendet és világrendet formált, az önmegvalósítás minden korábbinál vonzóbb, új utját kövezte ki. Ma szociopataként működni, vagyis lelkiismeret és gátlás nélkül áttaposni bárkin nem gyalázat, hanem vállalati és önfel-

lesztő tréningeken terjedő evangélium. Készség, amely az üzleti életben szárnyakat ad, a politikában rock and roll, egy párkapcsolatban pedig garancia a kötődés nélküli ösztönvilágba züllésre és a partner pszichéjének tartós megnyomortására. Az arisztokráciát hatalmi helyzetben tartó, születési alapú kasztrendszer gettófalai a polgári forradalmak nyomán leomlottak a pszichopáták elől, és ezzel egyidejűleg az egyházi kontroll is megszűnt. Ma egy pszichopata bármilyen magas státust meghódíthat, miközben nyilvánvaló a versenylőnye azokkal szemben, akik képtelenek szemrebbetés nélkül hazudni, akiknek számít az adott szó, és akik nem kizárólag magukra vannak tekintettel. S a pszichopátia ma már nemcsak egyének életét mérgezi, de társadalomilag is vállalhatatlan állapotokat teremtett. Egyszerre fenyegeti az emberiség legalapvetőbb értékeit: a humánumot, a szolidaritást, a méltányosságot, a kooperációt, de létezésünk racionális alapjait is, mert a pszichopata mindig szerencsejátékot űz, és mindig mindent kockáztat. A XXI. században a civilizált emberiség reakciója erre a súlyos kihívásra a pszichopáták elleni front megnyitása lesz. Ez a folyamat jóformán még el sem kezdődött.

V. A fundamentalisták megszállottsága

Újra meg kell nyitni a frontot azokkal szemben, akik tűzön-vízen át meg akarják váltani a világot, pedig nem Buddhák, és nem Krisztusok. „Hogyan lehet eldönteni, hogy amit hordoznak, erő vagy erőszak? Meg kell hallgatni őket. Ha igazat mondanak, akkor erő; ha hazudnak, akkor erőszak.” (Hamvas Béla) A fundamentalisták a világot nem lótszvirággal, kenyérral meg hallal, hanem akár géppisztollyal készek megjavítani máris. Ők a végső igazság birtokosai – nincsenek kérdéseik és nincsenek kétségeik. A Szent Ügy harcosai ezúttal nem nemzetiszocialisták vagy bolsevikok, hanem iszlamista hódítók. Az ellenük zajló küzdelemnek még nincs Roosevelte, nincs Churchillje és nincs De Gaulle-ja – a háború a médiademokrácia korában nem szexi választási program. Ennek megfelelően számolatlanul tolonganak az önfeladásra kész Chamberlaineok, a hódításra és profitra éhes Dick Cheneyok, a potenciális Sztálinok meg a konfliktust megúszni akaró semmirekellők, akiknek a nevét ugyan nem jegyzi fel az emberiség, benualságuk árát azonban minden alkalommal megfizeti, amikor az épp vörös, barna vagy zöld színezetű fasizmus lángba borítja. A civil világnak az öt fenti frontot tartania kell. A XXI. században egyetlen polgár sem tagadhatja meg a maga hadkötelezettségét azok bármelyikén. Az ostrom alatt álló határokat senki nem fogja megvédeni helyette – ezekhez a harcokhoz új bajtársiasság kell. A civilizált ember a XXI. században lövészárokról lövészárokra védelmezi az öt határt, s nem engedi, hogy világát az ostromló erők bármelyike is végképp megszállja. Hátránya, hogy ellenségei sokrétű szövetségi rendszerben támadják, előnye azonban, hogy honvédő háborút vív, így a harc saját földjén zajlik, továbbá, hogy nem akarja egyetlen ellenségének se fővárosát, se koronáját, se pénzét, se vérét – csupán tartani a frontot. S minden nap ajándék.

Puzsér Róbert (Átvétel az MNO-ról)

Túrmezei Erzsébet:

A néma vád

Holdfényes éjjel. Halvány Krisztus-arc.
 Rajt szívet-tépő, szelíd fájdalom.
 A várost nézi... és Őt nézem én
 hónapok óta... hűvös hajlon,
 ha ébredek és hideg éjszakán,
 a nap zajának hogyha vége lett.
 Mert itt sugárzik sápadt-csendesen
 szobám falán... s az életem felett.
 Sokszor szíven talált a néma vád,
 s hitetlenül harcoltam ellene.
 »Tudom, hogy miattam vagy szomorú.
 Tudom, Uram, hogy másképp kellene.
 Valahol mélyen elszakadt a húr.
 Nem zengi tisztán a Te éneked.
 De a szakadt húr felujjong-e még,
 ha fájó könnyed reápergeted?
 Könnyed nyomán megzendül-e megint
 a magasságokat mérő zene?«
 Sokszor szíven talált a néma vád.
 »Tudom, Uram, hogy másképp kelle-
 ne.«
 Holdfényes éjjel. Halvány Krisztus-
 arc,
 Te, aki láttad minden harcomat,
 nézd, ezen a nagyheti éjszakán
 feléd fordítom könnyes arcomat:
 ma én is sírtam a város felett.
 Ma megéreztem, most is érzem,
 mi fáj, amikor durván ellökik
 a segíteni kinyújtott kezem.
 Micsoda sajduló seb a szíven
 a visszautasított szeretet!
 És most leroskaszt az a néma vád.
 Én, én szereztem ilyen sebeket!
 Hisz a Te kezed győzelmet kínált,
 új, zengőbb hűrt a régi, nyűtt helyett.
 Nem vettem észre. Meg se láttalak,
 és újra reggel, újra este lett
 és újra este... holdas... hangtalan...
 Szemed virraszt és a városra néz.
 A visszautasított szeretet
 nagyon, kimondhatatlanul nehéz!
 Ó, az a város! És ó, az a szív!
 Nézd, nézd szomorú váddal a szemed.
 És lábaidhoz összetörve hull
 Te megsiratott Jeruzsálemed.

AKIK NAP MINT NAP SEGÍTENEK

Bagó Györgyné

Magamról csak annyit, hogy 1965 óta nagyatádi va-
 gyok. Gyermekkorom óta igyekszem Jézusunkat
 követni. Kaposváron az apácák tanítottak imádkozni, de a hitélethez a
 háború után a szüleimtől is sok segítséget kaptam.
 1994-ben megözvegyültem. Azóta még több időt töltök a Jóisten kö-
 zelében. Mindig szívesen segítettem a templomdíszítésben és takarí-
 tásban.
 E mellett beteg családtagjaimat látogatom és igyekszem tartani a lel-
 ket bennük.

FEBRUÁRI PROGRAMOK:

Február 10.	Hamvazószerda
Február 12.	Társasjáték-klub
Február 13.	Timóteus Kör
Február 19.	Felnőtt katekézis
Február 20.	Ministránsok téli túrája—Felcsút, Puskás Akadémia
Február 26.	Olvasókör

Simon András:

Bűn – szeretet

A bűn becserkész,
 a szeretet befogad.
 a bűn bekebelez,
 a szeretet magába foglal.
 A bűn megköt,
 a szeretet megtart.
 A bűn száz annyit ígér,
 A szeretet száz annyit ad.
 A bűn elveszi az önisme-
 retet,
 felmagasztal és magasba
 emel:
 csakhogy letaszíthatson.
 A szeretet helyes önisme-
 retre tanít,
 Kiábrándít hamis

„önmagadból” és össze-
 tör:
 Csakhogy felemelhessen.
 A bűn hájjal keneget,
 hogy megrontson.
 A szeretet kíméletlenül
 pöröl,
 hogy megtisztítson.
 A bűn fröcsköl,
 a szeretet szétárad.
 A bűn éget és perzsel,
 A szeretet sugároz.
 A szeretet egyszerű,
 A bűn körmönfont.
 A szeretet „egy-ügyű”,
 A bűn agyafűrt.
 A szeretet nyíltan beszél,
 A bűn körülír.

Míg a szeretet a mélység
 titkairól dadog,
 A bűn a felszín közhelyei-
 ről fecserész.
 Míg a bűn hazudik, hogy
 ne kelljen
 megmondania az igazat,
 A szeretet kitérő választ
 ad,
 hogy ne kelljen hazudnia.
 A bűn kényszerít,
 A szeretet készlet.
 A bűn csábít,
 a szeretet vonz.
 (részlet az elmélkedésből)

Keresztút

Megjelenik minden hónap utolsó vasárnapján

Elérhetőségek ; e-mail: atad.plebania@hotmail.com

Hivatalos honlap: nagyatadi.plebania.hu

Hivatali idő a plébánián: hétfőtől péntekig de. 8-11 óra között. Telefon: (82) 351-672 vagy 30/4976520